

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

PROJECT
VALENTINE

Her

POSSESSIVE
VALENTINE

LENA LITTLE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

KUCUK BIR

ONUN SAHIPLENICI SEVGILISI

PROJECT VALENTINE: KİTAP 2

LENA LITTLE

© 2025 Lena Little tarafından

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, depolama ve erişim sistemleri ve yapay zeka da dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bu kitabı Amazon dışında bir yerde görürseniz, bu hikayenin çalınmış bir versiyonudur. Hikayelerim Amazon'a özeldir ve yalnızca Amazon üzerinden satın alınabilir veya Amazon'un Kindle Unlimited programı aracılığıyla okunabilir.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimlere, karakterlere, işletmelere, yerlere, olaylara ve kişilere yapılan her türlü atıf Olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya kurgusal bir şekilde kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

İÇİNDEKİLER

[Ücretsiz](#)

[Kitaplar](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Sonsöz](#)

[Genişletilmiş Epilog](#)

[Ayrıca Lena Little](#)

[tarafındanCollaboration](#)

[s](#)

ÖN İZLEME

Zirvede yalnızlık var.

Bu ifade için mükemmel bir poster çocuğuyum. Çalış, çalış, çalış. Her gün ve her gün.

Buradan oraya koşturup tekrar geri dönüyorum. Sonsuz bir döngü, ruhumu parçalıyor ve beni yerimde sabit tutuyor.

O hayatıma girdiğinde tüm bunlar değişti.

Hana Mulligan, benim kuzgun saçlı meleğim.

Onun da benim olduğunu biliyorum. Sadece ve sadece benim. Onu gördüğüm andan itibaren, her parçam onun her parçasını istiyor.

Sonsuza kadar ve daima. Belki de vakti gelmiştir.

Burada iki kişi için fazlasıyla yer var.

ÜCRETSİZ KİTAPLAR

Posta listeme kaydolarak zaman zaman ücretsiz kitaplar edinin...

www.subscribepage.com/lenalittle

I Acelem var. Her zaman acele içinde. Bir yerden diğerine hiç bitmeyen bir koşturmaca. Nefes almak için zaman yok, düşünmek için daha az zaman. Akıl ya da kalp için iyi olamaz.

Bugün de farklı değil. Bir toplantıdan çıktım, diğerine girdim, annemin spa gününden sonra onu almak için aramasıyla bölündü. Norm Baker'ın yeni teknesi ve Miami'deki evi hakkında gevezelik etmesini dinlemekten beni en az yirmi dakika kurtardı. O iyi bir adam ama Tanrım, adamın kapatma düğmesi yok.

Şiddetli New York yağmurundan çıkarken saatimi kontrol ediyorum, on beş dakikam var. Hayır, on üç. Güvende olmak istiyorsam on bir, bir sonraki toplantıma zamanında gideceğimden emin olmak istiyorsam yedi.

En azından bunların hiçbirisi büyük değil. Bu Cuma günü, tüm gün baştan sona temizlendi. Acele yok, telaş yok, sadece ben ve La Superiorite'den başlıca adamlar.

"Bak kedi ne getirmiş," diyor bir kadın yanımda ve sesi beynimde özel bir yeri gıdıklıyor. Uzun zaman öncesinden bir anıyı tetikleyen tatlı bir yaz çiçeği kokusu gibi, o uzak hatıralardan birine çarpıyor. Hoş, sıcak, davetkâr. Özetle Mary-Beth McAllister. "Boğulmuş bir fare."

Bir el verir, diğeri alır.

Ona bakmak için omzumun üzerinden döndüğümde şiddetle kıs kıs gülüyor. Bir buçuk metre boyundaki dinamit gibi cüssesini aynı derecede minyon bir forma sığdırmış.

"Mary-Beth McAllister, ne kadar da güzel görünüyorsun, değil mi?" Yüzümü ona dönüyorum, onu kucaklayarak selamlamak için kollarımı açıyorum ve bunun korkunç bir hata olduğunu hemen anlıyorum. Kendimi *boğulmuş bir fare* olarak tanımlayamazdım. Çok daha kötüyüm, iliklerime kadar ıslanmışım, ayakkabılarım gıcırıyor ve kıyafetlerim yapış yapış.

Zavallı şemsiyem bile dışarıda yağan yağmur ve sert rüzgâr yüzünden ezilmiş ve gevşemişti. Yine de Hanging Gardens Day Spa'nın içinde, dışarıda bir kıyamet olduğunu anlayamadım. İçerisi aydınlık, sıcak ve lobide tembel gülümsemeler ve yenilenmiş bir canlılıkla dolaşan kadınlarla dolu.

Tanrım, güzel olmalı.

"Biraz kırmızı görünüyorlar." Hiçbir uyarıda bulunmadan yüzümü avuçlarının arasına aldı ve başımı aşağıya doğru çekerek gözlerimin içine acımasızca baktı. "Yeterince uyuyor musun?"

"Evet, doktor," diye iç çekiyorum ve kendimi onun elinden kurtarıyorum. "Gecede beş saat, şanslıysam tam altı saat."

"Vance." Kaşlarını çatıyor ve burnunu bana doğru kırıştırıyor. "Sekiz saat. Daha az değil. Bunu biliyorsun."

"Dünya senin omuzlarındayken bunu yapmak zor." Yüzüme zorla bir gülümseme yerleştiriyorum ve o da aynı şekilde karşılık veriyor.

"Yeterince uyumazsan daha fazla Süpermenlik yapamazsın." Küçük, zarif bir parmağını yüzüme doğru salladı. "Annene söyletme beni."

"Bu tehdit çocukluğumuzdan beri üzerimde işe yaramadı." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup suratımı asıyorum, sanki hâlâ çocukmuşuz gibi onunla birlikte oynuyorum.

Yirmi küsur yıl önce Mary-Beth'in bunu söylemesi beni dehşete düşürürdü. Annemin ona karşı hep bir zaafı vardı. Annemin hiç sahip olamadığı kızı olduğu için olduğunu düşünmek istiyorum. Üçünü de çok sevdiğini biliyorum.

Eminim her anne bir kızı olsun ister, tıpkı her babanın bir oğlu olsun istediği gibi.

"Şu anda nerede olduğunu biliyorum, Vance. Beni tehdidimi yerine getirmek zorunda bırakma." Mary-Beth sarı saçlarını omzunun üzerinden savurur ve burnunu tavana çevirir.

"Tesadüfe bakın ki ben de onun nerede olduğunu biliyorum." Dikkatimi doğrudan Mary-Beth'in kafasının üzerine odakladığımda, annemin bitişikteki kafede bir masada oturduğunu görüyorum. Şimdilik yalnız, ama içimden bir ses masasına serpiştirilmiş çeşitli yiyeceklerin misafirleri olduğunu söylüyor. "Peki, seninle bir anlaşma yapalım. Sen, Dex ve çocuklar güneş açığında gelerseniz daha çok uyurum. Küçük kız kardeşimi özlüyorum ve seni düğünlerde ve cenazelerde görmek beni kesmeyecek."

"Küçük kız kardeş, ha?" Sırıttıyor. "Tatlı dil, dalkavukluk ve nezaket. Benden kurtulmaya çalışıyorsun."

"Hayır, tabii ki değil." Evet. Tam üstüne bastın. Yetişme oyunu oynayacak zamanım yok ve-

Dur bir dakika. Bu da kim?

Kuzguni saçlar, ıslıl ıslıl bir gülümseme, yumuşak bluzunun üst düğmelerini kopma noktasına getirecek kadar büyük göğüsler. Masaların arasında yürüyen çarpıcı yaratığa bir bakış attım ve Mary-Beth'ten kurtulmak için tamamen farklı bir nedenim oldu.

Onunla bir dakika. Saatimi kontrol ediyorum. İhtiyacım olan tek şey onunla beş dakika.

Kalabalık masaların arasından zarif zarafetle geçiyor, avucunun içinde çay fincanları, çaydanlık ve bunların yanında çeşitli şekerlemeler bulunan bir tepsiyi dengeliyor. Her adımına kalçalarının salınımı eşlik ediyor, doğal bir akışkanlık ve tam bir kontrol.

"Kabul ediyorum." Mary-Beth beni tamamen hazırlıksız yakaladı. Kısa bir an için, kendimi kontrol şokuyla, onun burada olduğunu unuttum.

Dikkatim tekrar ona yöneldi. "Neden yapmayasın ki?"

"Aklıma birkaç neden geliyor." Gözlerini deviriyor. "Seni tekrar görmek güzel, Vance."

"Ve sen," diyorum, yanaklarımın bir günlük spada çırpınan gerçek bir melek görmenin şaşkınlığıyla kızarmasına izin vermemeye çalışarak.

Sarılıyoruz, ama eminim benim sırsıklam giysilerim onunkilerin önünü ıslattığı için anında pişman oluyor. Sonra gitti, hayatın normal günlük sıradanlığına geri döndü.

Öte yandan benim kaderle bir randevum var.

Şansıma annemin önüne oturdu.

"Y Bana sırrını söylemelisin canım," diyor Veronica Valentine, ev yapımı bir tartın köşesini kemirirken.

Günlük spamın en ucundaki deve o kadar dalmışım ki, sözleri tamamen aklımdan uçup gidiyor.

"?" Gözlerimi siyah takım elbisesi içinde devasa bir canavar olan adamdan ayırmakta zorlanıyorum, önündeki minik kadın onu kendine çektikten sonra bile... Ne olduğundan emin değilim. Eğer bu bir öpücükse, kesinlikle garip bir öpücüktü.

Tanrım, yine aynı şeyi yapıyorum, değil mi? Hiç şansım olmayan bir adama yaltaklanıyorum ve kıskançlığın guruldayan acısının hislerimi ele geçirdiğini hissediyorum. Ama her gün onun gibi biri Asma Bahçeler'e girmiyor, havalı cazibesi, şık zarafeti ve-

Nefes al, Hana. Kendime hatırlatıyorum.

"Diyordum ki, bunları nasıl bu kadar mükemmel yapabildiğini bana anlatmalısın," diye devam ediyor Veronica, içimdeki çalkantıdan habersiz ve umursamaz bir tavırla. Muhtemelen en iyisi de buydu. Onun bilmesinin utancına katlanamazdım. "Nemli ve kabarık, ama yine de tatmin edici bir çıtırılığı var. Şahane."

"Sırrınızı bilseydim size söylerdim, Bayan Valentine." Kıkırdamaya zorluyorum kendimi, lobimde beynimi harap eden deve dönmek yerine gözlerimi misafirimle aynı hizada tutmak için elimden geleni yapıyorum. "Mutfakta berbatım, bu yüzden işi profesyonellere bırakıyorum."

Veronica bir kahkaha atar ve tartının geri kalanını önündeki küçük tabağa koyar. "Çok akıllıca. Keşke seni otuz yıl önce tanısaydım, hırslarımı dizginlemek için çok şey öğrenebilirdim."

"Bir şeyde gerçekten iyiyken neden binlerce şey yapmaya çalışasın ki?" Bakışlarımı tekrar *ona* doğru kaydırıyorum.

Bir kez daha bakacağım ve sonra duracağım. Tek bildiğim, bu onu son görüşüm olacak.

O buralardayken en iyisini yapalım.

İkiliyi kucaklaşmanın ortasında yakalıyorum. Kısa sürüyor, kadın iki kolunu da adama doluyor, adam da kadının sırtını sıvazlıyor ve sonra bitiyor.

Aşıkların yapacağı türden bir şey değil.

Ama aklımdaki şey bu olmamalıydı. Tanrım, adamı tanımıyorum bile ve güzel kadınlarla dolu bir kaplıcada, bir sonraki adımda onlardan herhangi birine yönelebilir.

Onun yerine, bize geliyor.

Bekle! Bize mi geliyor? Oh, kahretsin. Birini kızdıracak bir şey mi yaptım? Aksi takdirde, iyi giyimli bir adamın doğrudan bana saldırması için başka bir sebep yok.

Ve hala, omurgamdaki karıncalanmaların yaklaştığı için mi yoksa başımın belada olabileceği için mi olduğundan emin değilim.

Canavar yaklaşırken Veronica, "Ah, işte geldi," diye cıvıldıyor.

Kimden bahsediyorsa ona doğru dönüyorum ve onu görüyorum. Parıldayan altın rengi gözleri üzerimde geziniyor, beni içine çekiyor ve sinirlerimi daha da geriyor.

Lanet olsun, sanki daha önce hiç bir erkeğin dikkatini çekmemişim gibi. Ve belki de, şimdiye kadar, yakalayamadım. Pek sayılmaz. Diğerlerinin hepsi gerçek için alıştırmaydı.

Anlaştık.

Ve Bay Valentine kesinlikle en gerçek anlaşmalardan biri.

"Hana, seni oğlum Vance ile tanıştırmak istiyorum." Veronica masaya geldiğinde ayağa kalkar. "Vance, bu Hana. Asma Bahçeleri'nin sahibi ve yöneticisi, ayrıca benim de yakın bir arkadaşım."

"Hel-" Kelimenin başında boğuluyor ve tekrar denemeden önce başını sallıyor. "Benim için bir zevk, Hana."

"Öyle." Ayağa kalkıyorum ve ona elimi uzatıyorum. Elimi tutuyor ve sıkıyor ama bırakma zamanı geldiğinde ne kadar az istediğini hissedebiliyorum.

"İkinizi bölmek istemezdim ama anne, gitmemiz gerek." Vance omuz silkiyor ve kocaman bir iç çekiyor.

"Saçmalık." Veronica onun sözlerini uzaklaştırmak için elini salladı. "Hana bize bir ziyafet hazırladı." Çeşitli tartların, keklerin ve diğer hamur işlerinin yenmeyi beklediği masayı işaret etti. "Ve egzotik bir çay yaptı... neredeydi, tatlım?"

"Japonya." Gözlerimi devasa insan yığınınından ayırıp çaydanlığa uzanıyorum. Süslü tasarım, içindeki siyah çay karışımını gösterme konusunda pek bir şey yapmıyor ama ellerimle bir şeyler yapma ihtiyacı hissediyorum.

Üç fincan doldurdum ve tekrar oturdum.

"Bir toplantım var-" Saatini kontrol etmek için kolunu kaldırmaya çalışıyor ama Veronica o bakamadan yakalıyor.

"Annen ve arkadaşıyla bir toplantı var," dedi kesin bir ifadeyle. Vance başını sallar ve Veronica'nın sandalyesini çeker.

"Bir dakika içinde. Arkada bir şey unuttum ve onu almam gerekiyor." Önce bana, sonra oğluna gülümsüyor ve çay dükkanına girip çıkan insanların arasında kayboluyor.

İçimden bir ses aniden gitme isteğinin unuttuğu bir eşyadan kaynaklanmadığını söylüyor. Ama ben kimim ki sevgili bir müşteriyi ikinci kez tahmin edeyim?

Vance başını sallar ve gülümser. "O zaman iki tane vardı."

Ve bununla birlikte onun vücudunu suçluluk duymadan inceliyorum. Veronica hala burada olsaydı kendimi durduramazdım ama sadece biz olduğumuz için bu çok daha kolay.

Islak ceketini devasa vücudunun üst kısmına yapışarak işini kolaylaştırıyor. Geniş omuzlarına bağlı devasa kollarını, belden içe doğru daralan fiçi göğsünü, genel olarak *spor salonunda çok zaman geçiriyorum* diye bağırarak türden bir vücudu ortaya çıkarıyor.

Ama gelişigüzel bakışlarım kemerinin yanından geçerken durdu ve gözlerim muhtemelen olmaması gereken bir şeye kilitlendi...

Erkekliğinin dış hatları, pantolonunun ön tarafında sert ve kısıtlı. İç çamaşırıyla bağlı olduğu için şanslı çünkü doğrudan dışarı fırlasaydı, çadır birinin gözünü çıkarmaya yetecekti.

Kendimi uzun süre bakarken yakalıyorum, kalp atışlarım kulaklarımda güm güm atıyor, suçluluk ve arzu karışımı bir duygu sistemime doluyor. Kısmen bu manzara karşısında salyalarımın akmasını engellemek için ama çoğunlukla annesi dönmeden önce onu saklamaya teşvik etme ihtiyacından dolayı.

"İsteyebilirsin," diyorum, dişlerimin içgüdüsel olarak alt dudağıma battığını hissederek.

"Oturacak zaman yok, sevgilim. Eski tozlu patikadan aşağı inmeliyim," diyor Vance şimdiye kadar duyduğum en yapmacık kovboy aksanıyla. Başını sallıyor ve "*Bunu neden yaptın ki?*" sorusunun içsel mücadelesi yüzünü kaplıyor, giderek kızaran yanaklarıyla güzelce harmanlanıyor.

Ona kıkırdamaktan kendimi alamıyorum.

"Oturabilirim derken, oturun demek istiyorum. Yani hemen. Tabii birinin görmemesi gereken bir şey görmesini istemiyorsanız." Gözlerimle aşağıya doğru işaret ediyorum.

Çatık kaşlarıyla Vance yere bakıyor. Gözleri açılıyor ve neyi işaret ettiğimi anladığında benim duyabileceğim kadar sert bir şekilde yutkunuyor.

"Oh, kahretsin." Bir sandalye çeker ve içine düşer, diğer masalara bakarak başka fark edip etmediğini görmek için. "Sanırım pantolonunu ıslattı yapıyor"

bana yapışan her şey yardımcı olmuyor."

"Islak olan tek şeyin pantolonun olmadığını bilerek teselli bulabilirsin." Lanet olsun, gerçekten böyle mi söyledim? Aniden yanan yanaklarımı ve Vance buraya geldiğinden beri yüzümden atamadığım sırıtmayı saklamaya çalışarak hemen başımı başka yöne çeviriyorum.

Boğazını temizliyor ve keşke gözümü ondan kaçırmasaydım diyorum. Yüzünde neler olduğunu görmek isterdim - işleri çok mu ileri götürdüm yoksa o da benim kadar eğleniyor mu?

Sonra yine, ne kadar geçiştirmeye çalışsa da, vücudu benim merakım başlamadan çok önce bir cevap verdi.

"Şimdi, ben sorundan kurtulmaya çalışırken gidip böyle bir şey söyleyemezsin," diyor. "Bunu yaparsınız ve çok daha kötü hale getirirsiniz."

Ona tekrar bakıyorum, düşük sarkık çenesinden ve çenemin güneyine yerleşen ela gözlerinden oldukça memnunum. Göğüslerimin onun *tepkisine* neden olması şaşırtıcı değil, ama bunu nasıl yaptıklarını tam olarak anlayamıyorum. Bluzum seksi olmaktan çok uzak ve göğüs dekolterimi gizlemek için tüm düğmeleri kapatılmış.

Vance'in zihni onu çok uzak bir yere götürmüş olmalı. Mantıklı olan tek şey bu.

Ve her şeyi duymak istiyorum.

"Evet, biliyorum. Özür dilerim, Bay Valentine. Bazen ağzım beynimden daha hızlı çalışıyor." Ona göz kırpyorum, sırıtışımın bir anlığına şeytani bir gülümsemeye dönüştüğünü hissediyorum.

"Özür dileyecek bir şey yok." Çay bardağını kaldırıyor ve sandalyesine geri yaslanıyor. "Bir kadında sevdiğim şey bu tür bir girişken tavidir." Bir yudum alıyor.

"Aşk mı dedin?"

Dudağına bastırdığı küçük fincanın kenarının arkasından gözleri açılıyor. Ağzından sıcak çayın dökülme tehlikesi olmasaydı eminim konuşurdu.

"Nedir bu aşk meselesi?" Veronica ikimizi de hazırlıksız yakalayarak soruyor.

"Çay," diye bağıyor Vance neredeyse fincanın arkasından. "Çok lezzetli. Tadına doyamıyorum."

"Sana söylemiştim." Veronica ayakta kalıyor ve bunun ne anlama geldiğini anladığında kalbim neredeyse anında paramparça oluyor. "Şimdi, bitir işini. Toplantına geç kalmanı istemiyorum."

"Ama sen dedin ki. . ." Vance önce ona, sonra bana bakıyor ve şaşkınlıkla başını sallıyor. "Hana, benim için bir zevkti."

Ayağa kalkıyor ve gözlerim anında aşağıya iniyor, ama bir dakika önce gördüğüm şeyi göstermiyor. Yumuşakken bile sikini saklayabildiğinden değil. Pantolonunun sınırlarından kurtulmak için umutsuzca yalvaran üçüncü bir bacak gibi.

"Ve sen." Ayağa kalkıyorum ve bir kez daha elimi ona uzatıyorum. Bu kez elimi sallamıyor; onun yerine parmak eklemlerimi o eski zamanlardaki gibi dudaklarına götürüyor ve karnımın şişmesine neden oluyor.

Veronica, "İki hafta görüşürüz," der ve ikili yürümeye başlar.

Ancak lobinin ortasına geldiklerinde, Vance arkasını dönüp koşmaya başlamak için elinden geleni yapmadan önce annesine bir şeyler söylüyor.

Bana döndüğünde "Neredeyse önemli bir şey unutuyordum" diyor.

"Neymiş o?" Ellerin alt bedenime dolandığını ve beni bir öpücüğün içine çektiğini neredeyse hissedebiliyorum.

Onun yerine cüzdanını kaptı ve bir kartvizit çıkardı. "Bilirsin işte, reddedemeyeceğin bir teklif."

"Numaranız?" Kaşlarımı kaldırıp endişeyle kartına bakıyorum. Henüz uzaklaşmamıştı bile, ama ben şimdiden hemen arama fikriyle oynamaya başladım.

"Kendine ait bir spa günü." Dudakları yaramaz bir sırıtişla kıvrılıyor. "Eğer birinin seni ovmasını istersen... yani masaj yapmasını, beni ara."

Bir göz , tekrar gitti.

Ve Şu anda onun numarasını çevirme drtm yerine getirmek için karşı konulmaz bir istekle baş başa kaldım.

"Mr. Valentine, birinci hatta seni bekleyen biri var," diyor sekreterim Jane ve beni ofisime kadar takip ediyor. Elinde ilgilenmem gereken bir yığın klasör taşıyor.

Zaten dolu olan bir güne daha da fazlası eklendi ve eminim diğerleri gibi hepsi de acil.

"Her zaman olmaz mı?" Homurdanarak masama doğru ilerliyorum. "Ayrıca toplantınıza da geç kaldınız-"

"Biliyorum. Annem beni beklediğimden uzun tuttu. Hangi odadalar?" Kaba olmak istemem ama geç kaldığımı söylemenin başka bir yere harcanacak daha iyi bir zaman olduğu kesin.

"Konferans odası 4. Bu gecikmenin Bay Anders ve şirketle yapacağınız toplantıya bir etkisi olacak mı?" Jane masamdaki klasör yığınına daha küçük bir yığının yanına yerleştirdi.

, er ya da geç kağıtların içinde boğulacağım.

"Hayır, sürmemeli. Bu uzun sürmez." Bir saat ayırdım, yani kırk beş dakikadan fazla sürmez. Akıntının önünde gitmeye çalışarak, toplantılar arasında kendime mümkün olduğunca zaman ayırıyorum.

Ancak işlerin nihayet sakinleşmesi çok uzun sürmeyecektir. La Superiorite anlaşması sona erdiğinde, dikkatim normal günlük işlerim ile bu şirketin yıllardır gördüğü en büyük sözleşme arasında bölünmeyecek. Tek yapmam gereken her seferinde bir adım atmak ve kısa sürede bu işi bitireceğiz.

"Ne hakkında-"

"Jane, lütfen. Telefonda biri var ve insanlar bekliyor. Dördüncü konferans odasındaki işim bittiğinde size daha iyi bir rapor vereceğim. Bu uygun mu?" Telefonun ahizesini kulağıma götürdüğümde oturmuyorum. Rahatlık karşılayamayacağım bir lüks ve kendime bir an bile izin verirsem, bir daha ayağa kalkmak istemeyebilirim.

"Evet, Bay Valentine." Jane gözlerini yere indiriyor ve ayaklarını sürüyerek ofisimden çıkıyor. Kendimi kötü hissediyorum, yedi saniye boyunca *acele* etmediğim herhangi bir duyguya sahip olmama izin veriliyor.

"Ben Vance Valentine," cevap veriyorum.

"Oldukça resmi, öyle değil mi?"

O sesi tanıyorum. Neden ona bir yüz koyamıyorum? İsimleri ve yüzleri aklımda tutmak benim işim. İnsanların nelerden hoşlandığını, onları neyin harekete geçirdiğini ve onları en iyi nasıl Sevgililer Grubu tarafına çekebileceğimi bilmek. Ve şimdi, bir kayıpta olduğumu hissediyorum.

Bir ses yeterli olmalı. Geçmişte öyleydi ve gelecekte de kesinlikle öyle olacak.

"Görevdeyken olması gerektiği gibi." Çözene kadar şimdilik idare edeceğim.

"Bu kelimelerden damlayan güveni neredeyse duyabiliyorum." Gizemli konuşmacı kıkırdıyor ve benim kaşlarım şaşkınlıkla bir aşağı bir yukarı kalkıyor. "Sanırım kıyafetlerini değiştirdin ve organların tüm dünyaya sergilenmiyor?"

Bu o. Hana. Bunu fark etmemin bu kadar uzun sürdüğüne inanamıyorum. Onunki gibi bir ses zihnime kazınmalıydı. Binlerce kez tekrar etmeliydi.

. Ve aniden, farkına varmamla birlikte, duyduğu güven karnımdaki bir çukura batıyormuş gibi hissettim.

"Kahretsin, sen aradın." Kendime olan güvenimdeki ani düşüşü açığa çıkaran kelimeler ağzımdan döküldü. "Bu kadar çabuk beklemiyordum."

Ofise yeni adım atmış olması da mükemmel bir zamanlama. Tabii bir süredir beklemiyorsa. Her iki seçenek de bana sorsa itiraf edeceğimden daha geniş gülümsememe neden oluyor.

"Tanrım, çok erken, değil mi?" Sesinin tonu paniklemiş bir sızlanmaya dönüşüyor. "ok erken. Kendimi utandırıyorum. Üç gün kuralını kullanmalıydım." Bu ani bilinç akışı şüphesiz benden çok kendisi içindi, ama beni kıkırdatıyor.

"Dürüst olacağım. Eğer aramak için üç gün bekleseydin, beni unuttuğunu düşünürdüm." Tam cümle ağzımdan çıkarken, kardeşlerim Victor ve Vaughn ofise girdiler.

Söylediklerim karşısında komik suratlar yapıyorlar. Hatta Victor bana kirpiklerini kırıştıracak kadar ileri gidiyor, sanki Hana ve ben çoktan aşık olmuşuz gibi.

Ah, kardeşlerin alay konusu.

"Hayatlarına bir kez girdiğinde kimsenin seni unutabileceğini sanmıyorum, Vance." *Özellikle de yüzlerinde sallanan kaya gibi sert bir sik varken.* Tanrım, yanaklarım hâlâ bunun utancını kaldıramıyor ve üzerinden yıllar geçti. "Ama biliyor musun, düşünüyordum da ..."

"Bu genellikle kötü şeylerin olacağının işaretidir."

Sıra Vaughn'da ve o da okul bahçesindeki bir alay hareketiyle bana öpücükler gönderiyor. İkisine de bir el salladım ve daha fazla alay etmelerini önlemek için yana döndüm.

Hana'dan gelen her neyse onun önüne geçmelerine izin vermeyi

reddediyorum. "Bu sefer olmaz. Tabii masaj konusunda ciddi değilsen,"

diyor.

"Ellerim vücudunda mı? bir fırsatı nasıl geri çevirebilirim?" Belimin tekrar şiştiğini hissederek soruyorum.

Hana ile çok fazla sürmüyor ve bunun iyi ya da kötü bir şey olduğuna henüz karar vermedim.

Victor flörtüm karşısında sözlü bir *haykırı*ta bulunuyor. Yine elimi sallayarak onu savuşturuyorum.

"Yapamazsın. Vücudumun buna ihtiyacı var." Sesi boğucu bir hal alıyor ve bu beni endişeyle yutkunmaya itiyor.

"Benim ellerim mi yoksa masaj mı?"

"Ya ikisini de söylersem?" Sonra yaramaz bir zevkle kıkırdıyor. "O

zaman bu bir randevu. Uygun yağları getireceğimden emin ol-" "O

cümleyi bitirme. Bir kısmını gizeme bırak."

Edepsiz bir şey söylemeyecektim ama cümlesini bitiriş şekli öyle olmasını istediğini düşündürüyor. O zaman elinin altında masaj yağından fazlası olsa iyi olur.

Hana ne isterse, Hana onu alır.

"Bana bir iyilik yapın ve numaranızı sekreterime bırakın. Biraz acelem var ama sana detayları mesaj atarım..." Sözümü kesip kardeşlerime bakıyorum. Çift kişilik koltuğuma *ve kendime zaman* ayırmak için ofiste tuttuğum bir yığın plağı .

"Tamamdır. Sen git onları yakala, kaplan." Cümlesinin sonunda homurdanıyor, ama kısa sürede evcilleştirilmiş bir mırıltıya dönüşüyor ve bende takım elbisemden sürünerek çıkma isteği uyandırıyor.

Tanrım, bu kadın başka bir şey.

Telefonu kapattı ve ben Vaughn'a döndüm. "Maymun takımının içinde ne kadar şık görünüyorsun değil mi? Saçını kestirseydin, bu şirketin gerçek bir parçası olduğunu düşünebilirdim."

Bana kaşlarını çatıyor ve misilleme yapmak için ağzını açıyor ama önce Victor atlıyor. "Duymadın mı? Küçük oğlumuz şirketin bir parçası oldu. Bu onun ilk günü."

"Tabii ki duydum. Bir tırtılın güzel bir kelebeğe dönüştüğünü her gün göremezsiniz. Ama bence ikinizin kanatlarınızı açıp uçmanızın zamanı geldi.

buradan defolup gidin." Başım la kapıya doğru bir işaret yapıyorum. Tam olarak ciddi değilim. Burada istedikleri kadar kalabilirler ama benim gitmem gerekiyor.

"Akşam yemeği hakkında konuşana kadar olmaz." Victor ayağa kalkar ve Vaughn da ona katılır. "Bu akşam. Baron Steakhouse. Valentine'lar şehri kırmızıya boyuyor."

"Bunca zamandır buradaydın." Bir şekilde solucan deliğinden geçip başka bir gerçekliğe kaymadığımdan emin olmak için masamın etrafına bakıyorum. "Bir randevum var ve siz ikinizle değil."

Vaughn'un yüzü çökerken Victor gülümser.

"Tuhaf bir şekilde tanıdık gelen bir şey var," diyor Victor ama gülümsemesi daha da büyüyor.

"Biri eğlenirken diğeri için kötü zamanlama mı?" diye sordum. Kısa bir süre önce, şimdiki karısını yemeğe götürmek için beni bir kutlamaya bırakmıştı.

Eğer şans benden yanaysa, yakın zamanda kendimi Vaughn ile benzer bir konumda bulabilirim.

", , " diyor Vaughn, "ama bana borçlusun."

"Anneme bunun çok zor olduğunu söyleyip ağlamadan bir ayı atlattığında sana fazlasıyla geri ödeyeceğim." Yüzü kızgınlıktan giderek daha da kızarıırken ona göz kırpıyorum.

Küçük kardeşler. Vermekten her zaman mutlu olurlar, ama iyi bir sataşmayı asla kabul etmezler.

"Ama buradan çıkmam lazım." Toplantım için masamdan birkaç şey aldım ve kapıya doğru yürümeye başladım. İkisi de beni takip ediyor.

Günümün ağır işlerine devam ediyorum, en azından her şey bittiğinde dört gözle bekleyeceğim bir şey var.

"Y Bilirsin, bir apartman dairesinde ilk buluşma genellikle kırmızı bayraktır," diyorum nazik bir şakayla, hala tüm bu olanları anlamlandırmaya çalışarak. Bir dakika, kahve dükkanında şakalaşıyoruz. Sonra bir bakıyorum Vance'in ön kapısından birkaç metre uzaktaydım.

Beni yanlış anlamayın, çok heyecanlıyım ve o beni yıllardır hissetmediğim kadar güvende hissettiriyor ama bu benim için normalin dışında. Akşamlarım lüks dairelerde yakışıklı erkeklerle geçmiyor. İyi bir kitap ya da TV programıyla yatakta kıvrılıp yatarak geçiriyorum.

Son yıllarda dışarı çıktığım birkaç seferde ya biriyle görüşen erkeklerle -çoğu zaman Asma Bahçeleri'ne gelen biriyle- ya da bir kadının ne istediğini bildiğini sanan serserilerle birlikte oldum. Sanırım bu yüzden Vance'i başka bir kadınla konuşurken gördüğümde kıskançlığım tavan yaptı. Kulağa çılgınca gelse de, bir şans istedim. Sadece konuşmak bile yeterli olurdu. Onun gölgesinde güneşlenmek, diğerlerinin hissettiklerini hissetmek için bir an.

Sıcak, güvenli ve mutlu.

Ama şimdi elimde olduğuna göre, ne yapacağım? Kırmızı bayraklar hakkında aptalca şakalar mı yapayım?

Aptal, Hana! Kendimi azarlıyorum.

"Çok fazla kırmızı var," diyor, "ama bunların hiçbiri bayrakta yok."

Şifreli cümlesi kendimi nasıl idare edeceğimi anlamama yardımcı olmuyor. Çok fazla kırmızı mı? Bu da ne demek oluyor?

Ön kapısının önünde duruyoruz ve anahtarı kapının içine sokuyor. Bir an duraksıyor, derin ve gergin bir nefes alıyor ve kapıyı açıyor.

Ve görünüşe göre cevabımı almak için çok beklemem gerekmeyecek. Vance'in serdiği kırmızı halının kenarlarına kırmızı gül yaprakları dizilmiş, girişten oturma odasına doğru ilerliyor. Halının ucunda yuvarlak bir masa, her iki yanında iki sandalye, odanın çeşitli yerlerinde yanan mumlar alçak, ortam ışığı veriyor.

"Vay anasını." Vance'in bu iş için harcadığı çaba karşısında neredeyse düşüyordum. Gecemizin bir yemek, belki biraz şakalaşma ve onun yatak odasında son bulmasını bekliyordum. Yoksa neden onun dairesinde yapalım ki, değil mi?

Ancak Vance'in tüm engelleri nasıl aştığını görmek beni suskun, heyecanlı ve gecenin getirecekleri için hevesli bıraktı.

"Umarım çok fazla değildir." Vance bir elini sırtımın alt kısmında gezdirirken diğer eliyle beni içeri sokuyor. Elini çektiğinde tenimde soğuk, el büyüklüğünde bir iz kalıyor. Vücudumun bana daha fazlasını istediğini söyleme çabası, şüphesiz.

Ve eminim daha da artacak.

"Hiç de değil." Sesim mesafeli çıkıyor, şüphesiz çenemi hâlâ yerden kaldırmaya çalışmamın doğrudan bir sonucu. "Bu mükemmel."

"Güzel, çünkü bir ana etkinlik var, ama onun için beklemen gerekecek." Beni içeri kadar takip etti ve kapıyı arkasından kilitledi. "Lütfen oturun. Ben şarabı ve yemeği getireyim. Hepsini kendim pişirdiğimi söyledim ama bu, yemeği aldığım restorandaki iyi insanlara büyük bir kötülük olurdu."

O kıs kıs gülüyor, ben de öyle.

"Peki bu güzel insanlar bizim için ne yaptı?" Benim için hazırladığı romantik hayal dünyasında geziniyorum. Her şeyi içime çekerek ve kendimi

Bu sefer farklı olması gerektiği inancına kapılabilirsiniz.

"Sizin seçtiğiniz bir yemek." Vance sağımızdaki duvarın sonu mutfığa açılana kadar takip ediyor. "Tavuk, dana, domuz ve kuzu eti, yanında patates kızartması, sebze kızartması ve biraz pilav. Neyi sevdiğini bilmediğim için her şeyden biraz aldım."

"Sana vejetaryen olduğumu söylemek için iyi bir zaman mı yoksa kötü bir zaman mı?" Arkamı dönüp oturma odasını mutfaktan ayıran adanın üzerinden ona bakıyorum.

Vance olduğu yerde durdu ve sanki bacaklarına tekme atmışım gibi bana baktı. "Bunu hiç düşünmemiştim. Lanet olsun. Onları arayıp bir şeyler hazırlatabilirim. Bunun senin için en iyisi olması gerekiyor-"

"Vance, tatlım, şaka yapıyorum." Ona en şakacı göz kırpmıyla birlikte burnumu kırıştırıyorum.

Rahatlayarak iç çeker, şarap ve bir şişe kırmızı şarap almak için yoluna devam eder. Onları masaya getiriyor ve her bardağa sağlıklı bir porsiyon dolduruyor. Kadehleri tokuşturup birer yudum aldıktan sonra akşam yemeğimizi almak için mutfığa geri dönüyor.

Vance önce iki tepsi dolusu yemek getiriyor ve sonunda oturmadan önce bir tane daha almak için geri dönüyor.

"Sizi aceleye getirmek istemem," diyor oturduktan sonra, "ama yemekle başlayabileceğimizi düşündüm. Aradan çıkaralım."

"Yolun dışında, ha?" Bardağımı dudaklarıma götürüyorum.

"Tamam, bu yanlış oldu." O da aynısını yapıyor ve utancını kırmızı sıvının içinde boğuyor. "Demek istediğim, önce akşam yemeği yiyebiliriz, böylece diğer aktivitelerimizi bölmemiş oluruz."

"Bu kulağa pek de iyi gelmiyor." Kontrolsüzce kıkırdamaya başladım.

Ya şarap aklımı başımdan aldı ya da Vance'in ayağını ağzına sokması sevincimi bastıramayacak kadar sevimli.

" ediyorum." Omuzlarını çökertiyor ve gizemli pirinç tabağından bir kaşığa uzanıyor.

"Telaşlandığında çok tatlı olduğunu biliyor musun?" Kızarmış sebzeden bir porsiyon olarak soruyorum.

"Sevimli mi yoksa inanılmaz yakışıklı ve erkeksi mi?" İkimizin de elleri dilimlenmiş tavuk göğüslerinin yanında duran maşaya uzanıyor.

İkimiz de farkına varmadan ellerimiz birbirine srtnyor, onunki benimkinin üstünde. Akşam yemeğini hazırlıyor olmamız gerektiği düşünüldüğünde, bu pozisyonda olması gerekenden çok daha uzun süre yapışık kalıyorlar. Ama ikimiz de bunun bitmesini istemiyor gibiyiz.

"zr dilerim," diyor Vance ve elini çekip alıyor ama yüzünde beliren gülümseme bu yalanı hemen yalanlamaya yetiyor. "nce bayanlar."

"Ya da bana yardım edebilirsin." Kendi aptalca yorumum karşısında yutkundum. Ellere dokunmak müstehcen bir şey değil ki, o zaman neden yaramazlık yapıyormuşum gibi hissediyorum?

Bu el tutmanın nelere yol aacağını bildiğim için olmalı.

Vance'in gözleri tekrar benim elime dönüyor ve fazla düşünmeden elini tekrar benim elimin üstüne koyuyor. Onunla önce tabağımdaki tavuktan bir parça almama yardım ediyor, sonra da kendi tabağını.

Evet. Eğer böyle başlıyorsa, bu gece müthiş bir ziyafet bizi bekliyor.

Dİç işlerim bitti. Bulaşıklar temizlendi. Bir şişe şarap cilalandı, diğeri çatladı ve üzerinde çalışılıyor. Bu gece daha iyi olabilir miydi?

"Randevulaşma konusunda şansım pek yaver gitmedi. Ya da flört etmekte. Ya da erkekler konusunda," diye cevaplıyor Hana, bu kadar çarpıcı birinin neden hâlâ bekâr olduğuna dair sorumu.

Tanrım, minyon vücudu ve iri göğüsleriyle daracık siyah bir kokteyl elbisesinin içine sıkışmış bu kadın için çarpıcı demek yetersiz kalır. Gecemin yarısı onun mükemmel kum saati fiziğini gözlemlemekle, diğer yarısı ise kendimi bunu yapmaktan alıkoymaya çalışmakla geçti.

Vücudundan başka bakması zor olan tek şey ışıltılı mavi gözleri. İçine dalmak isteyeceğim ve asla çıkamayacağım iki sıcak, davetkâr havuz gibi. Bu kadın başka bir şey. Öyle olmak zorunda.

Bütün gece iş hakkında düşünmedim.

"Pekala, erkek türü adına," -eğilip ellerinden birini iki elimin arasına alıyorum- "izin verin de bu anlamsızlığımız için özür dileyen ben olayım."

"Buradasın, değil mi?" Kaşlarını kaldırıyor. "Neden onlar için özür diliyorsun?"

"Seni bulmam bu kadar uzun sürdüğü için mi?" Hana tam oturuyor olmasaydı, kulağa bu kadar yumuşak geldiği için kendimi tebrik ederdim. Yanakları pembeleşti ve elinin arkasına saklamaya çalıştı ama başımı salladım ve eli yüzüne değmeden durdu. "Bu kadar güzel bir şeyi neden saklamak isteyesin ki?"

"Vance, dur." İşte bu. Telefonda kullandığı o boğucu ses tonu. Bütün gece peşinde koştuğum o yüksek ses. "Aksi takdirde sana ağza alınmayacak şeyler yapacağım." Masanın karşısından bana bir parmak sallıyor.

Sandalyemden sıçradım ve ani duruşum onun da aynısını yapmasına neden oldu. Beklediğim bu değildi ama aynı amaca hizmet edecek.

"Ne gibi?" Bir elimi boynunun arkasına koyup onu kendime doğru çekerek soruyorum. "Bunun gibi bir şey mi?"

Dudaklarımız buluşuyor ve kilise çanları kulaklarımda çınlıyor. Yumuşak ve nazik başlıyor ama hızla eriyerek tutku ve yoğunluğun ateşli bir kucaklaşmasına dönüşüyor, öyle ki bayılacak gibi oluyorum. Benim ellerim onun sırtından aşağı kayarken, onunkiler de kesik ön tarafımın oluklarını takip ediyor.

Uzaklaşıyor, konuşmak için yeterince uzak ama sıcak nefesini dudaklarımda hissedebileceğim kadar yakın. "Daha kötü. Çok, çok daha kötü."

Hana başka bir öpücük için kendini bana attı. Bu kez, yavaş yumuşaklığı bir kenara bırakıp, cehennem gibi yanan bir öpücüğe yöneliyor.

Ölüp cennete gitmiş olmalıyım. İşlerin bu kadar iyi gitmesini açıklayan tek şey bu.

Ama durmak bana ne kadar acı verse de, Hana'nın elleri gömleğimden yukarı çıkıp blazer ceketimin yakalarının altına girdiğinde ayrılıyorum. Üzerimdeki katmanları atmaya çalışıyor ve kutlamaları aceleyle getiremeyiz. Bu trenin gerçekten hareket etmesinden önce bir durak daha var.

"Benimle gel." Elini tutuyorum ve onu daireme doğru götürüyorum, yatak odamın kapısının önünde duruyorum.

"Biliyorsun, beni buraya taşıyabilirdin, değil mi?" Kıkırdıyor ve eli tekrar ceketimin ön kısmına giriyor. "Biz öpüşürken, tercihen çıplak."

Boğulurcasına öksürüyorum, duraksamamı sürdürmek ilk seferden çok daha zor geliyor. Bu gece onu binlerce kez çıplak hayal ettim. Tanıştığımızdan beri bin kez daha. Ve bu dünyada onu tam olarak görmekten daha çok istediğim çok az şey var.

Güçlü kal, Vance. Bunu başarabilirsin.

Yatak odamın kapısını açıyorum ve daha önceki dairemde olduğu gibi Hana'nın gözleri içeride beni bekleyen şeye kilitleniyor.

"Bir tane kullanabileceğini söyledi, ben de her şeyin düzenli olduğundan emin oldum," diyorum ve onu el ele, özellikle bunun için aldığım masaj yatağına doğru götürüyorum. Dışarıda olduğu gibi, gül yaprakları yürüyüşümüz boyunca sıralanıyor ve yatağın yanında farklı koku ve tatlarda çeşitli losyonlar ve yağlar bulunuyor.

"Bunu benim için mi yaptın?" diye soruyor, sesini şaşkınlık kaplıyor.

Tanrım, gördüğü her yeni şey onu bir öncekinden daha fazla şoke ediyorsa, partnerler konusunda gerçekten şanslı yaver gitmemiş olmalı.

O zaman her şeyi düzeltecek kişi ben olayım.

"Benim için olduğunu söylesem yalan söylediğimi düşünür müydün?" İlk randevumuzun bu kadar patlayıcı olacağını tahmin etmemiştim, bu yüzden geriye dönüp baktığımda, masaj masadaki en samimi şey değildi. Ama farkına bile varmadan, ellerimi Hana'nın üzerinde gezdirmek tek amacım olmuştu.

Şimdi, her iki dünyanın da en iyisini elde ediyorum.

"Ben olsam yapmazdım." Dudaklarında şakacı bir somurtmayla bana bakıyor. "Beni nasıl istersin?"

"Çıplak," dedim düşünmeden. Soruyu beklemiyordum ve zihnim onun sorusunu işlemeye zaman bulamadan ağzım dürüstçe cevap verdi.

"Pek adil görünmüyor," diyor, önce bir topuğunu sonra diğerini tekmeleyerek. "Ben çıplak ve savunmasız bir şekilde masanın üzerinde dururken sen hâlâ burada takım elbise giyiyorsun."

"Bu öğleden sonra gördüklerini tekrarlamak ister misin?" Dönüp omzunun üzerinden bana bakarken alay ediyorum. Elbisesinin fermuarını tutup yavaşça aşağı çekiyorum ve vücudumdaki tüm kan doğrudan sikime akmaya başlıyor.

"Evet." Cevabı yardımcı olmuyor. "Ama bu sefer kıyafet yok. Ve bir masa ötede değil, tam önümde. Öpebileceğim kadar yakın."

Kollarımı ona doluyorum ve kendimi sabitlemek için sıkıca sarılıyorum. Ortaya çıkan sürtünme, ya da en azından ben öyle olduğunu düşünüyorum, elbisesinin direnç göstermeden yere düşmesine neden oluyor.

Yumuşak tenini parmak uçlarımda hissetmek erkekliğimin gerilmesine ve sırtına baskı yapmasına neden oluyor. Hana bu his karşısında soluk soluğa bir inilti çıkarıyor, bu da tekrar olmasına neden oluyor, ancak bu sefer pantolonuma karşı çok daha gergin.

"Birileri heyecanlanmış."

"Bunu kafamda binlerce kez canlandırdım," diye gergin bir şekilde başlıyorum, kendimi yavaşça Hana'nın üzerinden sıyrıyorum. "Bir kez bile bu kadar iyi gitmemişti."

Neredeyse ona bakamayacak kadar gerginim. Çevremden sütyen giymediğini ve kışımı örten tek şeyin ince bir bant olduğunu görebiliyorum. Tüm vücudum yerine kasıklarına akan fazla kanın etkilerini şimdiden hissediyorum ve bir şeyler yolunda gitmezse bayılabilirim. Ama Hana adım atıyor, ayaklarının üzerinde dönerek bana bakıyor ve göğüsleri tatmin edici bir sıçramayla iniyor. Gözlerim onlara kilitleniyor, büyüleniyorum.

Siyah saçları, porselen teniyle tam bir tezat oluşturacak şekilde omuzlarının üzerinde durmaktadır. Ancak meme uçlarının iki pembe tomurcuğu, üzerlerinde duran saç ormanından dışarı fırlıyor. G-string'inin önü, hayal gücüne hiçbir şey bırakmayan neredeyse şeffaf bir örgü malzemedir. Kalçalarını bir tarafa doğru eğerek ellerini kalçalarının üzerine koyuyor.

"Gördüğün hoşuna gitti mi koca oğlan?" Dilinin ucunu alt dudağının üzerinde gezdiriyor. "Çünkü kesinlikle beğenmişe benziyor." Başını ağrıyan erkekliğime doğru eğiyor.

Evet, bu benim kaderimi belirledi.

Hana pençelerini derine batırdı ve ben asla kurtulamayacağım.

I Vance Valentine kadar çabuk soyunan birini daha önce hiç görmemiştim. Saniyeler içinde takım elbisesi ve tüm donuna kadar indi. Ama ben onun hevesini kendi hevesimle karşıladım.

masaj masasına yatırıyor, bunu yaparken kıcıımı havaya kaldırıp ona doğru bastırıyorum. Bunu yapma konusunda bu kadar kararlı olmasaydı, mutluluk anımızı çoktan paylaşmış olurduk. Tükenmiş, bitkin ve kanepesinde uzanmış bir şekilde kendime gelmeye çalışıyordum.

Ama alay etmek de işe yarar. Bu onun işini kolaylaştıracağım anlamına gelmiyor.

"Beni nasıl istiyorsun?" Masada dört ayak üzerine kalktıktan sonra soruyorum. Vance'in eli tehlikeli bir şekilde i amaşının içindeki canavara yaklaşıyor. Bana kalsa, onu okşamasını söylerdim. O beni okşamadan önce kendini okşasın. Akşam yemeği ve gösteri. Ne dersiniz deyin. Aklımda tek bir şey var ve onu içime alana kadar ne istediğini değiştirmek yok.

"Böyle kalabilirsin." Vance bir elini tenime değdirmek için uzatarak masanın etrafında dönüyor. Klotumun kemerine değince duruyor ama arkamda durana kadar yürümeye devam ediyor. "Bir masaj için zor, ama sen benim için işleri zorlaştırmaya alışkınsın, değil mi?"

Bir şey söylemek için ağzımı açıyorum ama Vance külotumu çekiştirirken kelimeler yumuşak bir inlemenin ardında kayboluyor. Henüz tamamen indirmemişti, kaygan amımın görüntüsünün tadını çıkarıyordu. Zavallı iç çamaşırım onun görüşünü engellemek için pek bir şey yapmıyor.

"Sana hiç ne kadar muhteşem olduğumu söyleyen oldu mu?" diye soruyor ve ateşimin yükselmesine neden oluyor.

"Düşündüğünüz kadar çok değil," diye dürüstçe cevap veriyorum. Ve bu acıma duygusundan kaynaklanmıyor. Sadece çoğu erkek beni tanımlamak için farklı kelimeler kullanıyor -sıcak, seksi ve hatta bir keresinde, *sikilebilir bir kırım* bile var.

Bence çoğu erkeğin ilgi alanı Vance'inkinden çok farklı. Ve ben onun tarzını hayal ettiğimden daha çok seviyorum.

"Tüm erkek türü adına tekrar özür dilememe gerek var mı?" Sesi uzak, sanki dünyanın en uzak noktalarına doğru yol alıyormuş gibi.

Nedenini öğrenmek için başımı omuzlarımın üzerine atıyorum ve onun doğrudan bacaklarımın arasına baktığını görüyorum. Evet, bu çok mantıklı. Flörtöz olmak için elinden geleni yapıyor ama onun yerine yapabileceği şeyi görünce olduğu yerde kalakalıyor.

"Eğer evet dersem, nasıl yapacaksın?" Bu soruyla birlikte karnımda kelebekler uçuşuyor. Gelecek olandan başka bir cevap var mı? Kesinlikle yok.

Ama Vance beklentilerimi altüst ediyor ve külotumu aşağı çekip boxer'ından sarkan taş gibi sert parçayı bana saplamak yerine, tekrar masanın etrafında dolaşmaya başlıyor.

Masaj yatağının yanındaki küçük masanın üzerinde duran süslü yağ ve losyon şişelerinden birini alıp avucunun içine biraz sürüyor. "Çok fazla değil ama neden olduğumuz gerginliğin bir kısmını hafifletebilirim."

"O zaman bir azizin işini yapıyorsun," diye takılıyorum, tüm vücudum Vance'in bir sonraki adımında ne beklerken neredeyse titreyişirken şakacı görünmek için elimden geleni yapıyorum.

"Karnının üzerine yat," diye emrediyor ve ben de itaat ediyorum, başımı kollarımın üzerine koyup gözlerimi kapatıyorum.

Avuçlarını birbirine vuruyor ve sıvının ilk birkaç damlası sırtıma düşüyor. Tenimden aşağı süzülen serinlik hissi beni ürpertiyor ama Vance çoktan ellerini birbirine sürterek onları ve yağı ısıtmaya başladı.

"Zor olmalı." Kaygan parmak uçları tenime değiyor. "Sahip olmak, ne? Nüfusun yarısının bu kadar kör olması. Çok aptalca." Yan akan damlaların kalıntılarını topluyor, sırtımı sıvıyla kaplıyor ve dokunuşuyla beni rahatlatıyor. "Ama ben buradayken asla korkma." Parmaklarını tenimde gezdiriyor. Başta yumuşak ama yukarı çıktıkça uyguladığı basınç da artıyor. "Her şeyi daha iyi yapacağım."

Dokunuşunun bedenimde yarattığı elektriklenme tarif edilemez; yoğun bir arzu ve daha fazlasına duyulan ihtiyaç. Bundan daha fazlasına, ondan daha fazlasına, her şeyden daha . Her parçam burada kalmak ve onun yaptıklarını kabul etmek isterken aynı zamanda bir sonraki adıma geçmek için çaresiz. Tamamen karışık bir duygu ve his yumağı ve beynim buna ayak uyduramıyor.

O yüzden denemeyeceğim. Bunun yerine yumuşak, tatmin edici bir mırıltı çıkarıyorum ve Vance'in sihrini konuşturmasına izin veriyorum. Ellerinin düştüğü yere bağlı olarak, Vance baskısını ayarlamaya devam ediyor. Sırtın üst kısmında daha sert, ama aşağı indikçe daha yumuşak. Ve sihir gibi, vücudumdaki tüm gerginlik yumuşak bir iç çekişle kaçıyor.

Parmakları yan tarafımdaki bir baskı noktasına bastırıldığında sıcıyorum ve istemsiz bir kıkırdama kaçıyor. Bunu tekrar yapıyor ve bu sefer yüksek sesle gülüyorum, aşırı hassas yanlarıma bastıran parmaklarla savaşıyorum.

"Çok mu fazla?" diye soruyor boğuk bir fısıltıyla, masanın etrafında tekrar dönmeye başlayıp ayaklarımın dibinde dururken.

"Hiç de değil. Sadece gıdıklanıyorum." Başımı kaldırıp bakmıyorum ve ellerinin zayıf noktalarımı test etmek için ayak tabanlarıma dokunduğunu hissettiğimde de irkilmiyorum. Onun şanssızlığı, bende olan tek zayıf noktayı erkenden bulmasıydı.

"Bunu hatırlamam gerekecek," diyor arsızca. Eğer kendimi bu kadar rahat hissetmeseydim ona kaşlarımı çatardım. "Ama şimdilik başka planlarım var."

"Ne gibi?"

"Bu." Ayak bileklerimden tutup bacaklarımı ayırmak için kullanıyor. İdeal pozisyonuna ulaştıklarında ağzından boğuk bir ses çıkıyor. Görmeme gerek yok.

Sese neyin sebep olduğunu bilmek istiyordu; benimle onun arasında bir bariyer görevi gören ince bir pamuk şeridi.

Parmakları baldırlarımdan yukarı, dizimin arkasından geçip kıcımda duruyor. Sanki son bir hamle yapıyormuş gibi parmaklarını oraya sokuyor, bu sırada içinden bir ses dalgası daha yükseliyor, hevesini sergiliyor. Sıkıca sıktıktan sonra, Vance külotumun kemerine doğru ilerliyor ve onu iki sıkı yumrukla kavırıyor.

Kalçalarımı kaldırdığım anda, onları yırtıp atıyor. Bu sefer kendimi bakmaktan alıkoyamıyorum. Yüzünde neler olduğunu görmem gerekiyor ve en ufak bir hayal kırıklığına uğramıyorum.

Şaşkınlık ve hayranlık içindeki Vance olduğu yerde kalakalmış, bacaklarımla yarattığı geçide bakıyor. Çok uzağa düşmemek için kendini tutuyor ve kocaman, şapşal bir gülümsemeyle bana bakıyor.

"Parlıyorsun," diyor. "Sırılsıklam olmuşsun ve ben sana dokunmadım bile." Sanki benimle doğrudan konuşmak yerine yüksek sesle düşünüyormuş gibi nefes nefese kalıyor.

"Bütün gece bana dokundun." Dişlerimi alt dudağıma gömdüm.

"Bu bir masajdı." Yüzünde büyüleyici bir gülümseme beliriyor. "Cinsel bir yanı yok. Tamamen iş."

"Peki ya bu?" Elleri kalçalarıma doğru ilerlerken kaşlarımı kaldırıyorum.

"Tamamen cinsel. İşle ilgili değil." Beni sıkıca kavrayan Vance tüm bedenimi masadan aşağı çekiyor. Direnç göstermeden kayıyorum, ama daha kendimi toparlayamadan, kolanının iç uyluğuma baskı yaptığını hissediyorum.

"Kahretsin," diye mırıldanıyorum, neler olduğunu, neler olduğunu fark ediyorum.

Elleri kıcıma dönüyor, bu sefer yanaklarıma sırtımla aynı muameleyi yapıyor. Daha az hesaplı, daha ilkel bir enerjiyle sıkıyor, dili dudaklarında geziniyor.

"Sana saatlerce bakabilirim," diyor ve kalbim karnıma gömülüyor. "Bana seçme şansını verseydin asla gözlerimi kaçırmazdım."

"Seni kim durduruyor?" Fısıldıyorum, en çapkın sesimi takınıyorum ama Vance'in dokunuşunun verdiği heyecanın ardında bir yerlerde kaybediyorum.

"Çoğunlukla duvarlar." İşin içine bir de espri katmayı nasıl başarıyor, aklım almıyor. Beynim pelteye dönüyor, vücudum olacakları beklerken titriyor ve Vance hâlâ kontrolü tamamen elinde tutuyor. İçimden bir ses bunun uzun süre böyle kalmayacağını söylüyor.

"O zaman sanırım hepsini zamanı geldi."

"Ben de aynen öyle düşünüyorum." Beni belimden kavrayan Vance, alt bedenimi kendine doğru çekiyor. Erkekliğiyle aynı hizaya gelene kadar beni kaldırıyor ve sırlıklam kalçalarımın arasından kayarak doğrudan amıma doğru gıdıklıyor.

Saf arzunun ciyaklaması dudaklarımdan bir inilti halinde geçiyor. Beni olduğum yerde tutuyor, üst tarafım hâlâ masaya yaslanmış, alt tarafım ise havada asılı duruyor. Kollarının titrediğini hissedebiliyorum ama bunun nedeni beni taşımakta zorlanması değil. Hayır, kontrolü elinde tutmak için mücadele ediyor. Tek yapmak istediği içime dalmakken kendini tutuyor.

Ve eğer ihtiyacı olan derin uçtan bir dürtmeyse, bunu ona vereceğim.

"Yap şunu, Vance. Al beni," diye fısıldıyorum. "Doldur beni. Becer beni. Yok et beni." Bir sonraki satır benim ateşli arzumla ortaya çıkıyor, son kelimeye kadar tutku ve ses tonu artıyor.

Vance'in kelimelerle cevap vermek istediğini düşünmek hoşuma gidiyor. Altın gözlerini ateşli bir tutkuyla yakan şehvet düşkünü canavarın yerine içinde hâlâ bir parça insan olduğunu. Ama hiçbir kelime gelmiyor. Vücudumu birkaç santim daha geriye çekerken ve sikiinin başı girişime çarparken sadece boğuk bir hırıltı geliyor.

Aniden bacaklarımla arasına vurulunca inliyorum. Tanrım, içeri

gel. Lütfen, içeri gel.

Sanki Vance düşüncelerimi duyabiliyormuş gibi kalçalarını hareket ettiriyor ve sikiinin ucu içime giriyor. Vücudum sarsılıyor, zevk merkezimden yayılıyor ve her sinirime damlıyor. Ama Vance daha ilerlememe izin vermiyor, beni yerimde tutuyor, bu sırada sığ, ağır homurtular sürekli bir akış halinde ondan kaçıyor.

Vance yavaşça hareket ediyor, kendini santim santim içime gömüyor. Dizlerim masaj masasının üzerinde sağlam bir zemin bulana kadar vücudumu aşağıya doğru yönlendiriyor. Beni orada bırakarak, bir elinin yan tarafımda dans etmesine izin verirken, diğeri kalçama sıkıca takılı kalıyor. Elleri göğsümün kıvrımında dururken, kalçaları kolanını içime sokmayı bırakıyor. Onu içimde iliklerime kadar hissederek aç bir zevkle uluyorum.

"Çok sıkısın amına koyayım," diye arasında konuşmayı başarıyor.

Yorumuna kıkırdıyorum, başka bir şey yapamıyorum. Beynim gitti ve sarhoş oldum.

Kalçalarını bir o yana bir bu yana çevirmeye başlıyor, asla ileri kaymıyor ya da itmeye başlamıyor ama sikinin iç duvarlarımı kızdırmasına izin veriyor. Yeni yuvasına alıştıkça içimde titreştiğini, sarsıldığını ve seğirdiğini hissedebiliyorum.

Kendimi avuçlarımın üzerine bastırıyorum ve ona bakıyorum. Benimkinde gördüğü şey karşısında yüzünde geniş bir sırıtma beliriyor.

"Sersemlemişken çok güzelsin," diyor eli vücudumda dolaşp göğsümü kavrarken. Parmakları meme ucuma sürtünüyor, ikisinin arasına sıkıştırmadan önce kısa vuruşlarla alay ediyor.

Zihnim esprili bir yanıt bulmak için fazla mesai yaparken ağzımdan kısık bir inilti çıkıyor. Hiçbir şey çıkmıyor. Sadece Vance'in benden çıkardığı zevk sesleri ve düzensiz nefes alışlarının sesi.

Sonunda kendi sağlam ayaklarını bulduğunda, başladığımız pozisyona gelene kadar içimden geri kayıyor, geri kalanı saldırıya hazırlanırken başı içeride kalıyor. İlkinden farklı olarak, hamlesini yavaş ve sabit bir şekilde yapmıyor. Kalçalarını sallayarak, kaslarının tamamını tekrar içeri sokuyor.

İlkinden sonra geri dönüş yoktur. Dikkat ve dikkatli hareket yok. Ayar yapmak ya da bacaklarının sallanmasını engellemeye çalışmak yok. Sadece birbiri ardına itiyor, zevkini derinlere sürüyor.

Göğsümdeki el, meme ucuyla oynuyor ve beni tatlı bir boşalmaya daha da yaklaştırıyor. Vance istediğini almak için fazla beklemek zorunda kalmıyor. Daha ne anlamadan, sıkı bir düğüm oluşuyor. Bu

Orada kalıyor, vücudumdaki her kası germeye zorlarken Vance'in her darbesi onu gevşetmeye başlıyor.

"İşte böyle bebeğim. Sikime gel," diye hırlıyor, bana çarpıyor ve beni her itişte çekmek için elini kalçamda kullanıyor.

Gözlerim kafatasımın arkasına doğru yuvarlanırken, içimden iniltieler fıskırıyor. Vücudunun kıcıma çarpma sesi kulaklarıma doluyor. İstek ve ihtiyaçtan bunalan vücudum, beni doğrudan orgazma kadar sikerken sarsılmaya başlıyor. Ama bununla birlikte, Vance'in hareketleri daha düzensiz hale geliyor. Başlangıçta gerçekten herhangi bir hassasiyet yoktu, ama duvarlarım onun horozunun etrafında sıkılaştıkça, Vance ile ilgili her şey gerginleşmeye başlıyor.

Ağzı açılıp sağır edici bir kükreme çıkarırken kalın damarlar boynunda yüzeye çıkıyor. Kalçaları şiddetle çarpıyor, pervasızca içime giriyor.

"Ah, kahretsin, yapacağım-" Ağır homurtular sözlerini kesti. Ama Vance'in dudaklarından duymaktan daha iyisi, cümlesini bitirmek için duvarlarıma sıçrayan sıcak tohumunun hissidir.

Birlikte tanınmayacak kadar gırtlaktan gelen sesler çıkarıyoruz, birlikte o inanılmaz doruğa ulaşmanın mutluluğuyla kendimizi kaybediyoruz. Vance hiçbir uyarıda bulunmadan sikini içimden çıkarıyor ve ben de neden çıkardığını görmek için şiddetle dönüyorum.

"Aşağıda," diyor ve neşeli bir kahkaha patlatıyor.

"Sana ne oldu böyle?" Masanın kenarına eğilerek soruyorum. Sırt üstü yatmış, bir eli havada, sanki bana işaret vermeye çalışıyor.

Konuşmaya çalışıyor ama sözleri içten bir kahkahaya karışıyor. "Bacaklarım..." Kendini tutmaya çalışıyor ve başını şiddetle sallıyor. "Bacaklarım tutmadı. *Bacaklarını jöleye çevirmenin* yepyeni bir anlamı var, değil mi?"

Tekrar gülüyor ve bu sefer ben de katılıyorum. Masadan kalkıyorum ve kolunun altına girerek onun yanına yere düşüyorum.

İşte tam burada mükemmel bir eş olduğumuzu anlıyorum. Yerde uzanmış, orgazm sonrası ışıltıyla kığımızla gülüyoruz.

Hayat daha iyi olamaz.

"A Bugün içeri girmen gerektiğine emin misin?" İtiraz etmek için çok geç olduğunu bile bile soruyorum. Asma Bahçeler'in dışındayız ve Hana arabamdan yarı yolda indi ama birkaç dakika daha için her şeyimi verirdim onun şirketinin.

Eğer bir şey varsa, bu biz hâlâ yatağında çıplak bir şekilde yayılırken gerçekleşmeliydi. Hafif bir sataşma ve dokunma onu işe gitmek yerine benimle kalmaya ikna etmenin kesin bir yolu olurdu. Ama o sırada mantıklı düşünüyordum. Bir günü bile kaçırمام; kafamı kurcalayan çok şey var. Ama birlikte geçirdiğimiz harika gece sona ermek üzereyken, her şeyi bir kenara atabilirdim.

Hana'nın arkadaşlığı ofiste hissettiğim her şeyden daha iyi. O dört duvarın bana getirebileceği her türlü başarı duygusunu gölgede bırakıyor. Birbirimizi yirmi dört saatten daha az bir süredir tanıyoruz ve o bana bir yerin asla veremeyeceği bir şey verdi.

Beni özel, sıcak ve bütün hissettiriyor. Hana, kim bilir ne kadar uzun zamandır ne kadar yalnız olduğumu fark etmemi sağladı ve en kötüsü de bunun farkında bile değildim. İçi boş, boş bir takım elbise, iyi bir işçi arı gibi gevezelik ediyordu çünkü bu kıvılcımın varlığından haberim yoktu.

Artık her şey farklı. Özlediğim her şeyi bana gümüş bir tepside sunacak kişi o, bunu biliyorum. Mükemmel bir uyum içinde bir hayat. Ve elimden geldiğince uzun süre buna tutunmaya çalışmazsam aptallık etmiş olurum.

"Biz zaten buradayız," diyor Hana ama reddedişindeki acı, dudaklarına zorla yerleştirdiği yumuşak gülümsemeye ihanet ediyor. "Onun yerine bu gece gelmeme ne dersin? Ve yarın izin almak hakkında konuşabiliriz?"

Akıllı, mantıklı Hana. Onunla tanıştığımдан beri kaybettiğim iki özellik.

"Ama gidebiliriz de," diyorum, kolumu omzundan geçirip onu arabaya geri çekerek. Koltuğuna yaslanırken kıkırdıyor ve ben de başının yan tarafını gagalamaya başlıyorum. "Evimden ayrıldığımızı kimsenin bilmesine gerek yok."

Başını çeviriyor, dudaklarına doğru ilerlememe izin veriyor ve dün gece ilk kez yaptığımız gibi aynı ateşli yoğunlukla öpüşüyoruz.

"Kulağa hoş geliyor ama yapamam. Yapamazsın. Yapamayız." Tekrar kapıdan çıkmaya başladı ve bu sefer her ne kadar berbat olsa da gitmesine izin verdim. "Ama başını dik tut. Sekiz saat içinde bunu tekrar yapabiliriz."

"Sekiz saat mi?" Toparlayabildiğim en mızımız sesi takınıyorum. "Ama bu sonsuza kadar sürer."

"İyi bir çocuk olursan bu gece ne giyeceğimi söylersem daha mı kötü olur?"

Woah. Bu neden sikimin seğirmesine neden oldu?

"Olabilir," diye homurdandım.

"Gülümsemekten başka bir şey yok," diyor ve ben tepki vermeye fırsat bulamadan arabadan iniyor.

Beni delirttikten sonra arabamı sürmemi nasıl bekler? Park ettiğim yerden çıkıp yola girerken iki kez korna çaldım. Bunu daha önce bilmiyorsam bile, şimdi bildiğimden eminim.

O.

Sikişme
k.

Mükem
mel.

Birkaç Gün Sonra

"Mobilya Deposu'ndan Pete Jackson'la saat on birdeki görüşmen hâlâ geçerli ve on ikide Victor'la yapacağın görüşmeyi unutma." Jane'in bu sabah acelesi var, bir yığın evrakı daha teslim etmek için ofisimde koştururken bir yandan da faaliyetlerimi tekrarlıyor. "Victor'dan sonra, katılman bekleniyor-"

"Jane, ne yapmam gerektiğini biliyorum." Bu onun işi. Ona fazla yüklenmemeliyim, yüklenmemeye de çalışıyorum. Ama Hana hayatıma girdiğinden beri, bu sürekli koşturma ve normal günlük saçmalıklar anlamsız geliyor. Elbette, şık takım elbisemi ve güzel arabamı seviyorum, ama bir insan sınırına ulaşmadan önce ancak bu kadar çok evrak işinin altına gömülebilir.

Ve Hana benimkini bulmama yardım etti.

"On bir, on iki ve üçte toplantılar var. pazarlama, konuşma yazarı ve finansla görüşün." Söyleyeceği şeyi kısa ve öz bir cümleyle basitleştiriyorum. "Her şey kontrolüm altında."

"Tony bugün gelemeyeceğini söyledi. Konuşma notların yığının en üstünde." Yığını önüme koydu ve Tony'nin dosyasına dokundu.

"Gelmeyecek mi?" Kan basıncım yükseliyor ve La Superiorite ile yarınki çok önemli toplantı için bana konuşma notlarında rehberlik etmesi gereken adamın burada olmayacağını duymanın beyaz öfkesi de artıyor.

"Hayır. Kızı hastaymış ve onu acilen hastaneye götürmek zorunda kalmışlar." Jane birkaç adım geri çekildi ve bana temkinli bir dikkatle baktı.

"Ailesi söz konusu olduğunda bir adama kızmak zordur." Bu, peşini bırakmanın kolay olduğu anlamına da gelmiyor. "En tepede mi demiştin?"

Öfkeden kuduruyorum ve bu ses tonumdan da belli oluyor. Kelimelerimi konuşmuyorum; tıslıyorum.

gel. Adamın kızı. Senin de sen de aynısını yapardın.

Belki de bu yüzden kendimi tam olarak onun yerine koyamıyorum. Bu duvarların dışında bir ailem yok. Sahip olduğum tek şey kardeşlerim ve annem, bu yüzden nasıl bir babanın kalp acısını anlıyormuş gibi davranabilirim?

"Evet. İhtiyacınız olan her şey burada." Başıyla yığına doğru bir işaret yapıyor ama gözleri yüzümden hiç ayrılmıyor.

"Teşekkür ederim, Jane. Hepsi bu kadar." Deri ofis koltuğuma gömüldüm ve belgeyi aldım.

İlk birkaç sayfayı taradığımda, yaptığım her konuşmayla aynı akılsız saçmalık olduğunu görüyorum. Nasıl harika bir ortaklık yapacağımızdan, şirketlerinin bizimkiyle nasıl uyum sağlayacağından, onları ağırlamaktan nasıl onur duyacağımızdan bahsediyorum. Son verdiğimden en büyük farkı, işletmenin adı ve güvenlerini sağlamak için birkaç numara.

Hayat gerçekten de bundan mı ibaret? Yürekten konuşmak yerine başkasının düşüncelerini prova etmek ve yeniden okumak mı? Dinleyicilerime ne düşündüğümü söylemek yerine onları etkilemek için ikna edici bir dil kullanmak mı?

Yüzümde mutlu bir gülümseme yaratarak ve herkesin La Superiorite'nin direklerini yağladığı aynı şeyleri tekrarlayarak yüceltilmiş bir teleprompter olmak için bir servet ödüyorum.

Lanet olsun. Yeter artık. Eğer onlarla dürüstçe konuşamayacaksam, öyle olsun. Ama bir poster çocuğu gülümsemesinin arkasına saklanmak zorunda olmadığım biri var. Bu ofiste oturup büyük rakamların daha da büyük rakamlara dönüşmesini izlemenin heyecanını yerle bir eden aynı kişi.

Dosyayı masama fırlatıyorum ve sandalyemden fırlayıp kapıya doğru hışımla ilerliyorum. Ben çıkarken Jane klavyesinde bir şeyler yazıyordu ve gözleri endişeyle bana doğru bakıyordu. Zavallı küçük şey muhtemelen kafasını koparacağımdan endişeleniyor.

O rahat olabilir. Kavga edecek havada değilim.

"On birden önce dönerim," diyerek masasının önünden hışımla geçiyorum.

"Ne?" diye sesleniyor. Hemen ardından topuklu ayakkabılarının karo zeminde çıkardığı belirgin ses duyulur. "Nereye gidiyorsun?"

"Burası yerine olmam gereken bir yerde."

"Ama zamanınız yok. Orada-"

"Umurumda değil." K       bacakları nasıl oluyor da benim uzun adımlarıma ayak uydurabiliyor? Delirdiğimi düşünecek yüzlerce personel olmasaydı, ondan uzaklaşmak için koşmaya ba  lardım.

Asansöre kadar beni takip ediyor, asansör bizim kata çıkarken duruyoruz.

"Kişisel bir i  le ilgilenmem gerekiyor. Zamanında döneceğim." Asansörün sesi duyulur ve gri kapılar a  ılır. "Victor'a pazartesiden itibaren iki hafta izin alacağımı söyle. Ve onlar için özel jete ihtiyacım olacak."

  eri girdim ve büyük bir şaşkınlıkla Jane beni takip etmedi.

Şimdi, vaat edilmiş topraklara gidiyoruz.

Her gün iyi giyimli bir adam Hanging Gardens'ın ön kapısından içeri dalmıyor. Bunun bir hafta içinde iki kez gerçekleşmesi o kadar nadir bir olay ki, her hemen dikkatimi çekiyor. Ama burada

Lobime dalan adamın Vance Valentine olması sürpriz oldu. Paylaştığımız geceden ve takip eden günlerden sonra ya da gündüzleri mesaj yoluyla alay edip eziyet ederken geceleri birbirimizin bedenlerini çöpe attıktan sonra değil.

"Vance?" Ona gülümsüyorum, yüzümdeki gülümsemeyi korumak için elimden geleni yapıyorum. "Seni buraya getiren nedir?"

Sabahın köründe işi bırakması için aklıma birkaç iyi neden geliyor. Ofisimi dağıtmak bu nedenlerin başında geliyor.

"Annem için geldim. O burada değil mi?" Sözlerine eşlik eden mahcup gülümsemesi olmasaydı ben de ona inanırdım.

"Az önce onu kaçırdın." Tek parmağımla beni takip etmesini işaret ediyorum ve ofisime doğru yola çıkıyoruz. İnsanlarla dolu bir odada ne kadar eğlenebilirsek eğlenelim, Asma Bahçeleri'nin hâlâ benim iş yerim olduğunu kendime hatırlatmak zorundayım. Ve öyle kalmasını istiyorsam, kişisel ilişkilerimizi kapalı kapılar ardında kilitli tutmalıyız.

"Ah, iyi ki bana eşlik etmek için buradasın." Vance alçalıyor ve yanağıma bir öpücük konduruyor, her nasılsa tek bir adım bile atlamıyor ya da beceriksizce atmıyor.

Ofisime girmeden önce kimsenin benimle konuşmaya gelmediğinden emin olmak için etrafıma bakıyorum. Vance peşimden geliyor, görünüşe göre ne yaptığımdan habersiz. Bu da, gerçekten öyle olmasını istememe rağmen, bunun düşündüğüm şey olmadığına dair ilk ipucum.

Sonra ne olacak? Dün geceki eğlencenin tekrarı için değilse neden buraya kadar gelsin ki?

"Şirket, ha?" Dönüyorum ve masamın kenarına oturuyorum.

"Evet. Gördüğünüz gibi, oldukça büyük planlarım var. Bazıları buna bir hediye ya da sürpriz bile diyebilir. Bunu tanımlamak için o kadar çok kelime var ki, nereden başlayacağımı bile bilmiyorum." Aramızdaki mesafeyi aşıyor ve kollarını omuzlarıma atıyor. "Çoğu bu kızı etkilemek için. Oldukça muhteşem biri. Onunla ilgili her şey güzel."

Yanaklarım anında alev alıyor, ama başka tarafa bakmaya çalıştığımda Vance yüzümü tekrar onunkine çeviriyor.

"Bu sefer olmaz, Doll. Sana iltifat ederken o gözlerin içine bakmak istiyorum."

Boğazımı temizleyerek ve yüzümün kızarmasını engellemek için elimden gelen her şeyi yaparak geri dönüyorum ve daha önce söylediklerine eşlik ediyorum. "Peki onu etkilemeye çalıştığın şey ne?"

"İşte bu noktada tıkanıyorum. O çok meşgul, ama beni bilirsin, büyük jestlerin ve benzerlerinin adamı." Bana yaklaşıyor, öpüşmenin eşiğine gelene kadar yüzünü benimkine yaklaştırıyor. "Ve onu iki hafta izin alması için ikna etmem gerekecek."

"Eminim ayarlanabilir." Eğilip bir öpücük çalma isteğimle savaşıyorum ama başarısız oluyorum ve yine de yapıyorum. Vance karşı koymuyor, ateşli bir tutkuyla benimle kafa kafaya buluşuyor ama işler çığırından çıkmadan önce kendini durduruyor.

"Evet, ama sorun şu ki bu pazartesten kalma."

Ona kaşlarını kaldırıyorum. Pazartesi'den itibaren iki hafta mı? Ne haltlar karıştırıyorsunuz, Bay Valentine?

"Tekrar söylüyorum, eminim ayarlanabilir." Bir öpücük daha deniyorum ama bu sefer Vance beni şımartmıyor. Bunun yerine hınzırca sırıtıyor ve dudaklarını hareket ettirerek kaşımın üstünden beni gagalıyor.

"Güzel, çünkü sana başka seçenek bırakmıyordum." Çekildi ve kalkmama yardım etmek için elini uzattı. "Pazartesi sabahı. Saat tam yedi. Seni evinden alırım."

"Ne?" Ona alaycı bir şaşkınlıkla bakıyorum. "Bunca zamandır ben miydim? Bunu asla tahmin edemezdim."

Kravatını düzelterek, "Beni buraya kirli küçük sırınmış gibi aceleyle getirdiğin için, açık sözlü bir yaklaşım uygun görünmedi," diyor.

"Bilmeni isterim ki. Seni buraya aceleyle getirmemin sebebi hiç *de küçük* bir şey değil." Kaşlarını kasıklarına doğru oynatıyorum ve Vance şaşırması gibi yapmak için dudaklarıyla mükemmel bir O işareti yapıyor.

"Gerçekten buraya sadece seks için geleceğimi mi düşündün? Alınmam gerekirdi." "Ama alınmadın."

Beni kapıya doğru götürmeye başladı ve bununla birlikte iş gününü hızlıca atlatma umutlarım da yok oldu.

"Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?" diye soruyor, mükemmel bir centilmen gibi benim için açarken.

"Çünkü ikimiz de bunu en az benim kadar istediğini biliyoruz."

Eli sırtımdan aşağı kayıyor ve kıcıma dayanıyor. Ben kapıdan tamamen çıkmadan önce sıkıca sıkıyor. "Çok haklısın, istiyorum. Ama ne yazık ki, dürtülerimi tatmin edecek kadar uzun kalamıyorum."

"Demek bu yüzden bugün Pazartesi?"

Başını sallıyor. "Yine de bu gece seni görmeyi planlıyorum. Ve yarın. Pazar günü de, eğer beni araya sıkıştırabilirsen."

"İsteddiğin zaman gelebilirsin." Neyim var benim böyle? O etraftayken aklıma yaramaz bir şey gelmeden normal bir konuşmayı bile tamamlayamıyorum.

"Ben de bunu duymaktan hoşlanıyorum. Bu geceye kadar o zaman?" Bana bakıyor, sonra dikkatini çevremize çeviriyor ve sonunda başka bir öpücük için eğiliyor. Ofisimin tenhaliğundan daha tatlı, ama yine de ciğerlerimdeki rüzgârı aynı şekilde dışarı atıyor.

"Bu geceye kadar," diye cevap veriyorum ve o da geldiğimiz yöne doğru yürümeye başlıyor.

Onu izliyorum çünkü bu adama sırtımı dönemiyor gibiyim. Onunla ilgili her şey beni daha yakına çağırıyor, tüm dikkatimi alıyor ve beni daha fazlası için çaresiz bırakıyor. En kötüsü ya da belki de en iyisi, Vance'le vakit geçirdikten sonra yüzümü terk etmesi saatler süren aptalca gülümseme.

Ama Vance daha çıkamadan kapıdan bir kadın girince kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. Tanıştığımız günkü sarışın, aynı neşeli gülümsemeye kollarını Vance'in omuzlarına atıp onu selamlıyor. Kapıda birkaç dakika sohbet ediyorlar ve ben korkumun arttığını hissediyorum. O da bana karşı aynı inançla gülümsüyor ve gülüyor.

Henüz kıskanılacak bir şey yok. Sadece konuşuyorlar. Anlama-

Düşüncemi tamamlayamadan bir kez daha sarılıyor, ama bu kez yanağına bir öpücük kondurarak bitiriyor. Korku ve dehşet, kızgın öfkenin ardında hemen yok olup gidiyor.

İnanılır gibi değil.

İlk karşılaşmamızda içgüdülerime güvenmeliydim. Vance gibi çekici, şövalye ruhlu ve terbiyeli bir adamın bir başkası tarafından sahiplenilmemiş olmasına imkân yok. Ama bu saçmalığın devam etmesine izin vermeyeceğim.

Hayır, için yanlış hatunu seçti.

Spanın arka tarafına doğru yürürken yanımdan geçen sarışını fark etmiyorum bile. Niyetim tamamen ona odaklanmıştı.

I Hiç bu kadar küçük ve sevimli, kafamı koparmaya bu kadar hazır bir şey görmemiştim. Ve Hana'nın gözlerinde yanan öfkeyle, eminim o da görevini yerine getirecektir. Ama bu öfkenin nereden geldiğini anlayamıyorum.

dan. Birkaç dakika önce konuşuyorduk ve her şey yolundaydı.

Beni otopark boyunca takip ettiğine göre bir şey onu çok üzmüş olmalı. Tüm iyi yerler kapılmıştı ve arabam otoparkın en ucunda duruyordu.

"Senin derdin ne be?" diye kükrüyor, uzun ve kararlı adımlarla aradaki mesafeyi kapatıyor.

Ciddi yüzünü takınsan iyi olur, Vance.

Düşünmesi kolay ama Hana benden bir adım uzaktayken yapması zor. Sahte ya da başka türlü olsun, vücudumda ona doğru kaş çatmak isteyen tek bir kemik bile yok. Onun sevimli yüzünü her gördüğümde tek yapmak istediğim gülümsemek.

"Bunu bana nasıl yaparsın?" Hana tıslayarak iki avucunu da göğsüme saplıyor. Darbeyi kolaylıkla savuşturabileceğimi düşünerek bir adım geri çekiliyorum ama Hana kan istiyor ve vuruşu beni sarsıyor.

"Ne yapmak?" Kaşlarımı kaldırarak ve acıyı hafifletmek için yavaş bir nefes alarak soruyorum.

Bir kez daha çift elle itmeye çalışıyor ama bu sefer bileklerinden tutup onu durduruyorum. Şiddet hiçbir şeyi çözmez ve onun daha iyi hissetmesini sağlasa bile, kaburgalarımın sağlam ve yerinde olmasını seviyorum.

Ancak başını kaldırdığında ve yanaklarından süzülen gözyaşlarını gördüğümde her şeyi berbat ettiğimi anladım. Hem de çok fena.

"Hana?" Omurgamda buz gibi bir ürperti dolaşüyor. Korku göğsümde bir düğüm oluşturuyor ve kendimi Hana'nın nefesimi kesmesinden farklı nedenlerle nefes darlığı çekerken buluyorum.

"Kim o, Vance?" Sesi yumuşak. Zayıf. Beni karşıladığı o yüksek ruhlu öfke yok.

"Hana, yapmalısın-"

"Diğer kadın kim?" Ellerini tuttuğum yerden kurtarıyor ve benden uzaklaşıyor.

"Hangi diğer kadın?"

Jane'i mi kastediyor? Olamaz. Yüz yüze tanışmamaları bir yana, telefonda konuşmuşlardı. Hana'nın benden kitaptaki en büyük klişe olduğum için şüphelenmeyeceğinden eminim. Ama o zaman kim? Sırtında kocaman bir "*Benim!*" tabelasıyla Asma Bahçeler'den nasıl çıktığını anlamak için beynimi .

"Mary-Beth mi demek istiyorsun?" Bunu fark etmem bu kadar uzun sürdüğü için şaşkına döndüm. Ama daha çok Mary-Beth McAllister'ın Hana ve benim ilk kavgamızın sebebi olmasına.

"Adının ne olduğunu nasıl bilebilirim ki?" Hana iç geçirir.

"Kısa sarışın mı?" Ve sanki bu da bir başka savaş sireniymiş gibi, Hana ayaklarının üzerinde dönerek bana bakıyor. Yüzündeki yakıcı öfke neredeyse gözyaşlarını yakıp yok edecek kadar sıcak.

"Yani, benimle dalga mı geçiyorsun?" Sesi otoparkta yankılanırken bakımlı parmağını yüzüme doğrultuyor. "Bu yüzden mi buradan gitmek için bu kadar acele ediyorsun? Kız arkadaşın, karın ya da her neyse bizi yakalayamasın diye mi iki hafta uzaktasın?"

Ne kadar karşı koymaya çalışsam da bir gülümseme dudaklarımın kenarlarını çatlatıyor.

"Hayır, buradan çıkmak için sabırsızlanıyorum çünkü seni bir dünya turuna çıkarmak istiyorum," diyorum. Tabii, bu sürprizi mahvedebilirdi ama onu iki kez aldatılan bir pislik olmadığımı ikna etmek için elimden geleni yapıyorum.

"O zaman kim o?" Gözlerinde bir damla yaş daha oluşuyor, ama bu sefer bir elimi boynuna doluyor ve yaşlar düşmeden onu kendime çekiyorum. "Ve eğer daha fazlası değilsen neden seni öpsün ki?"

"Çok eski bir aile dostumuz," diye dürüstçe cevap verdim. "Beni öptüğünü bile fark etmemiştim. Onunla ilgili düşüncelerim hiçbir zaman bu çizgiyi aşmadı çünkü onu her şeyden çok bir kız kardeş olarak görüyorum."

"Sana nasıl inanabilirim ki?" Hana ceketime doğru burnunu çekiyor.

"Çünkü o evli ve çocuklu. Bana bir daha inanamayacağını söylemeden önce, neden şuraya bakmıyorsun?" Boynunu bırakıyorum ve Mary-Beth'in olduğu yönü işaret ediyorum. Hana'nın bakışları elimi takip ederek Mary-Beth'in kocası ve çocuklarıyla birlikte arabalarının dışında durduğunu görüyor. "Eğer daha fazlasına ihtiyacın varsa, onların düğününden ve Victor'unkinden daha fazla fotoğrafım var."

"Tanrım, ne kadar aptalım," diye mırıldanıyor Hana kendi kendine.

"Şapşal olabilirsin ama sana asla aptal demem." Onu kötü hissettirmeden ortamı yumuşatmak için elimden geleni yaptım.

"Muhtemelen şimdi deli olduğumu , değil mi?" Benden çalışıyor ama ben onu kollarından tutup geri çekiyorum. "Biliyor musun, ben genelde böyle değilimdir. Az önce bana bir şey yaptın. Açıklayamadığım bir şey. Çok nazıksın, çok mükemmelsin... Bende ne bulduğunu bile bilmiyorum."

Yüzünü göğsüme gömüyor, yanlış yaptığını düşündüğü şeyden saklanıyor. Mary-Beth ve Dex'in arabaya binip uzaklaşmalarını izlerken onu sıkıca tutup elimle sırtını ovuyorum.

"Buna cevap vermek kolay," diyorum ve Hana'yı hızla inşa etmeye çalıştığı kabuğundan çıkarmayı başarıyor. Gözleri yukarı doğru dönüyor, hala gözyaşlarından parlıyor. Umarım buradaki işim bittiğinde, gözyaşları yerini yenilerine bırakır.

sevinç gözyaşlarıyla. "Bir gelecek görüyorum. Sen ve ben fırtınaya karşı el ele. Ben de aynı gemideyim, Hana. Birdenbire hayatıma girdin ve rüzgârınla hayatımı döndürdün."

Nefes almak için duruyorum. Her ne kadar bunu ofiste yapmak istesem de, kalpten konuşmak beklediğimden çok daha zor.

"Bana hayal ettiğim her şeyi verdin. Mutluluğun dibine vurdum. İş dışındaki hayat, senin sayende o yerden nefret etmeye başladım." Bir elimi yanağına götürüp avucumun içine alıyorum. Başparmağımı kullanarak öfke dolu gözyaşlarının kalıntılarını siliyorum. "Bana hayatta olmanın ne demek olduğunu gösterdin. Ve yanımda olmadan hayatımın bir saniyesini bile hayal edemiyorum."

Hana'nın her şeyi anlaması bir saniye sürüyor. Dudakları kıpırdamaya başladığında konuşmasını bekliyorum ama onun yerine kollarıma atlıyor ve beni öpüyor. Onu yakalayıp sıkıca sarılıyorum, bir başka yoğun kucaklaşmanın içinde kayboluyorum.

Öpüşmemizi kesiyor ve başını bir kez daha göğsüme yaslıyor. Bu sefer saklanmak için değil, hayatımızın geri kalanını birlikte geçirmek istediğim sıcak bir sevgiyle.

"Demek dünya turu diyorsun," diye fısıldıyor, kollarımdan kurtulmak için hiçbir çaba göstermiyor.

"Önce Japonya'yı düşünüyordum. Kısmen yarın kapatacağım büyük anlaşmayı kutlamak için ama aynı zamanda oradaki suşilerin oldukça iyi olduğunu duyduğum için. Sonra Alpler'de snowboard yapmak için İsviçre." Sıkıca sarılıyorum ve başının tepesine nazik bir öpücük konduruyorum. "Ve ailemle tanışmak için Fransa'da bitireceğiz."

"Fransa'ya mı? Ailenle tanışmak için mi?" Bana şaşkınlıkla baktı.

"Hayır." Kaşlarımı kaldırıp başımı sallıyorum ve yüzümü asmamaya çalışarak ekliyorum. "Gelecekteki ailen."

Başını sallıyor ve özgürce kıkırdıyor, yavaşça üzerimden inmeye başlıyor.

Ayakları yere değdiğinde "Sorunsuz, Bay Valentine," diyor. "Çok yumuşak."

Sadece ne kadar ciddi olduğumu anlayana kadar. Çünkü o hayal ettiğim her şey ve daha fazlası.

Ve şimdi ona sahibim, asla .

"S "Dünyayı görüyorsun, ha?" Vance'in bileklerini kavrayıp başının üzerinde sabitliyorum.

"Bir otel yatağından diğerine." Vance kıs kıs gülerek esprimi kelimesi kelimesine mükemmel bir şekilde tamamladı.

Tamam. Birkaç kez olması bir şey ama Vance'in aklımı okuduğuna yemin edebilirim. Yine de, her zaman ne düşündüğümü nasıl bildiğine dair cevabım için gerçekten mistik olana bakacaksam, belki de ruh eşinizi bulduğunuzda böyle olur.

Beden, zihin ve ruh olarak çok bağlıyız.

"Bunu gerçekten sevdim." Kalçalarımı onun zonklayan erkekliğine doğru sürtmeye başladım.

Sonunda buraya geleceğimizi bildiğimden, havaalanından gelirken onunla alay etmeye başladım. Yarrağını sıyıran birkaç "beceriksiz" el hareketi, yaramaz bakışlar, kirpiklerimi kırıştıрма ve dudakımı ısırma eşliğinde onu tam istediğim yere getirdim.

Şimdi onu tam istediğim yerde tutuyorum. Sırtüstü yatıyor, ben kucağında oturuyorum ve boxer'ından kurtulmaya çalışan kolanını hissediyorum, elleri başının üstünde ve çekemiyor.

Cennete en çok yaklaştığım an.

Vance aşağıdan, "Japonya lüksleriyle ünlüdür," diyor ve öpmek için boynunu yukarı kaldırıyor. Onu dudaklarından şefkatle öperek bu isteğini yerine getiriyorum. "İnanılmaz yumuşak pamuklu çarşaflar, başınızı yaslayabileceğiniz en rahat yastıklar ve unutmayalım, gıcırdamayan yataklar."

"Bunu göreceğiz." Bileklerinden birini serbest bırakıyorum ve vücudunda gezdirmeye başlıyorum. "Bu yatağa henüz girmedik ve birkaçını kırdığımız biliniyor."

Bedenlerimiz arasında bir açıklık yaratmak için kalçalarımı yukarı doğru ayarlayarak elimin boxer'ının bel bandı boyunca kaymasına izin veriyorum. Parmak uçlarım sikinin dibine değdiğinde vücudu sarsılıyor ve sertleşiyor; o da bana, normalde sert olan yüzüne yayılmış sevimli bir gülümsemeyle bakıyor.

"Zorlayıcı bir argümanınız var-" Belindeki kemeri sıkıca kavrayıp aşağı doğru çektiğimde sert bir inilti onu kesiyor.

"Ah, pardon, neydi o?" Kendimi tekrar erkekliğinin üzerine indirerek alay ediyorum ve külotum damarlı, zonklayan kalınlıkla çarpıştığında şehvetli bir ses çıkarma sırası bende.

Vance tek kelime etmiyor, aklı tek bir şeye odaklandığı için esprili bir karşılık düşünemiyor. Kavramamdan kurtardığım eli vücudundan aşağıya doğru uçuyor ama o dokunmanın tatminini yaşayamadan ben onu yakalayıp yerine sabitliyorum.

"Nuh-uh." Başımı ona doğru salladım ve amımı onun sikine sürtmeye başladım. "Bu benim şovum. Beni bölmeyeceksin." Aşağıdan gelen sarhoş edici zevk beni bölmeden tam bir cümle kurabildiğime ben bile şaşırdım.

Ellerimden birini, her iki bileğini de kancalamak için gidebildiği kadar uzatıyorum. Gerçekten özgür olmak isteseydi, onu durdurmak için fazla bir şey yapamazdım. Avucumun tabanından parmak uçlarıma kadar, her iki bileği de ancak içine alabiliyorum. Ama Vance'in beni durdurmaya niyeti yoktu. Yeni serbest kalan elim geldiği yere geri dönerken o da ellerini yerinde tutuyor.

"Emrinizdeyim." Vücudu parmak uçlarıma esniyor, çıplak karnını gıdıklıyor.

"Aferin oğlum," diyorum hınzırca bir güç duygusuyla, sikini dibinden tutarak.

Boğuk bir inilti çıkararak öne doğru fırlıyor ve yüzü göğüslerime değiyor. Dili anında ağzından kayıyor ve meme ucumun sivri boncuğunu bulup keskin, sert kamçılarla ona vuruyor.

Başımı tavana doğru çeviriyorum. Kontrolü ele aldığımda aklımda olan bu değildi ama onu durdurmamın bir yolu yok. Sonra tekrar, ben ağzını kontrol ederken onun ağzını kontrol edip edemeyeceğini merak ediyorum...

Erkekliğini sıkıca kavrayarak kendimi yavaşça onun üzerine bırakıyorum. Sunabileceği her santimi içime gömene kadar alçalmaya devam ediyorum.

Hay sikeyim.

Bunu birçok kez yaptık ama yine de her seferinde ilkmiş gibi hissediyorum. Karıncalanan sıcaklık vücudumda patlıyor, beni kutsal olmayan bir arzuya boğuyor. Sıcaklık içime yayılıyor, içimde seğirdiğini hissediyorum, beni ne kadar şiddetli doldurduğuyla daha iyi hale geliyor. Neredeyse hiç yer kalmadı ve her mikro hareket duvarlarıma çarpıyormuş gibi hissettiriyor.

Benden zayıf, mırıltılı bir inilti kaçıyor, ama kalçalarımı yukarı aşağı, bir o yana bir bu yana, ileri geri sallamaya başladığımda şiddetleniyor. Ne olduğunu anlamadan önce, Vance'i bir ata biner gibi sürüyorum.

Ağır, boğuk nefesler ondan fışkırıyor ve meme ucumda bıraktığı ıslak noktayı gıcıklıyor. Elimi çenesinin altından geçirip yüzünü kendime doğru çekiyorum ve aşağıdan gelen hareketlere rakip olacak yoğun, ateşli bir öpücükle ağızlarımızı kilitliyorum.

Vance zıplamalarını karşılamak için kalçalarını savurmaya başlıyor ve devasa et parçasını içime sokuyor. İnlemelerimden birini ağzında yakalıyor ve yatağa doğru geriye doğru yuvarlanırken kendi inlemelerinden biriyle serbest bırakıyor.

"Ah, kahretsin, Hana," diye kükrüyor, normalde sessiz olan otel odamızın boşluğuna. "Sen çok sikiksin... Ben çok... Tanrım."

Yüzümde bir gülümseme beliriyor. Bu kelimelerin ne anlama geldiğini biliyorum. Ne söylediği değil, nasıl söylediği önemli. Ses tonundaki panik dolu törpü, vücudunun kıpırdanışı ve nefes alışının yerini vahşi hırıltılara bırakması.

"Aynen öyle bebeğim," diyorum boğucu bir fısıltıyla. "Benim için gel. Beni sıcak, yapışkan tohumunla doldur."

Edepsiz konuşmalar Vance'e yöneltildiğinde çok doğal geliyor. Aklımdan geçen iğrenç şeyler onu çileden çıkarıyor. Ve Tanrım, bunu nasıl da seviyor. Bu kelimeleri söylediğimde içinde hiçbir kısıtlama kalmıyor. Kontrol edilemez orgazmik mutluluk sancıları içinde kasılmaya başlıyor.

Doğrudan çekirdeğinden gelen derin bir gümbürtüyle serbest kaldığını anlıyor. Nefes alması için ona bir saniye veriyorum, sonra üzerine çöküyorum, alt dudağını öpüyor ve kemiriyorum.

Bazen hala onun yanında bir rüyada yaşıyormuşum gibi hissediyorum. Umutsuzca bir buluttan diğerine süzülüyorum, buraya nasıl geldiğimizi anlayamıyorum.

Ama her zaman emin olduğum bir şey var, o da Vance Valentine'ın mükemmel bir erkek olduğu. Benim mükemmel erkeğim.

Ve hayatımın geri kalanını onun geçireceğimi bildiğim için daha mutlu olamam.

EPİLOG

VANCE

İki Hafta Sonra

A Söz verdiğimiz gibi, Hana ve ben dünya turumuzu Fransa'da tamamlıyoruz. Dört bir yanımız ailemle çevrili, yol kenarındaki bir bistroda dışarıda oturuyor, Paris'in temiz havasının, manzaralarının ve seslerinin tadını çıkarıyoruz. Eğer

bana kalsaydı, Hana'yı tamamen kendime alırdım. Eyfel Kulesi'ne bakan aşk kabinimizde kilitli kalır ve yolculuğumuzu başladığı gibi bitirirdim.

Ama bu bana bağlı değil, en azından bu sefer değil.

Şirketimizin La Superiorite ile başarılı bir şekilde birleşmesini kutlamak için buradayız. Hana'yı bir dünya macerasına çıkarmak istemeseydim, zaten buraya gelecektik.

"Üstünlüğe." Victor masanın başında oturuyor ve şampanya kadehini havaya kaldırmış.

"Duyduk duymadık demeyin." Anıtsal başarıımızı alkışlamak için sırada Vaughn var.

"Ama asıl kutlama nedenimize gelelim." Victor'un gözleri masanın üzerinde geziniyor. Önce karısı Olivia, bebeklerini göğsüne bastırıyor. Sonra yanında, torununun yanaklarını gıdıklamak için eğiliyor. Ben

Sonra, burada durmasını beklerken gözleri Hana'ya yerleşene kadar aşağıya doğru ilerliyor. "Bu aileye bir başka hoş geldin ilavesi."

Hana'nın yanakları anında alev alıyor ve masanın altındaki elimi sıkıca kavıyor. "Teşekkür ederim. Burada olduğum için çok mutluyum."

"Tanrım," diye inliyorum ve gözlerimi deviriyorum. "Onun saçmalıklarıyla oynamak zorunda olmadığını biliyorsun, değil mi?" Tabii ki zorunda. Ona bu işin nasıl sonuçlanacağını önceden ayrıntılı bir şekilde anlatmıştım.

"Telaşlanıyor musun, Vance?" Victor bana sırtıyor ama sözlerinin arkasında kötü bir niyet yok. Sadece beni kıvrandırmak için kardeşçe bir şaka.

"Bu çarpıcı kadının yanında otururken, nasıl yapamazdım?"

"Vance, dur. Annenin önünde yüzümü kızartıyorsun," diyor Hana bana fısıldayarak, ama annem bunu duyuyor ve gülüyor.

Annem, Hana'nın gerginliğini biraz olsun hafifletmek için başını sallayarak, "Flört etmek ve şirin olmak endişelerimin en küçüğü canım," diyor.

"Peki ya sen küçük kardeşim?" Gözlerimi Victor'un ilk çocuğunu kucağına almış olan Vaughn'a çeviriyorum. Onu bir dizinin üzerinde bir aşağı bir yukarı sallıyor, bir yandan da komik suratlar takınarak histeri krizlerine girmesine neden oluyor.

"Peki ya ben?" diye soruyor, bir bebeğe yaklaşırken kullanılan o neşeli ses tonuyla.

"Kendine ne zaman bu aile toplantılarına getirecek güzel bir şey bulacaksın?" Sandalyemde geriye yaslanıp sırtıyorum. "Tabii annemin üçlü buluşmalarımıza gelmesini istemiyorsan."

Masa kahkahalara boğulurken Vaughn'un yüzü kırmızının birkaç tonuna bürünür. Ancak ortalık sakinleştğinde Victor'un dikkati, kendisine dik dik bakan annesine takılır. Sanki ikisi telepatik bir konuşma yapıyormuş gibi kaşları yukarı doğru kalkıyor ve kısa bardağından uzun bir yudum aldıktan sonra Victor konuşuyor.

"İkisi gitti anne." Bir elini Olivia'nın boynunun arkasına soktu. "Bir dilek daha, ama nereye gittiğini bildiğime inanıyorum."

"Ve şüphesiz haklı olursunuz." İkisi de dikkatlerini Vaughn'a çevirir.

Onları konuştukları şeyle baş başa bırakıp doğrudan Hana'nın yüzüne bakıyorum ve gözlerinin derinliklerine dalıyorum. Bir gülümseme başlangıcı dudaklarının köşesini yukarı doğru büküyor.

"Neden bana öyle bakıyorsun?" diye fısıldıyor, ailemin geri kalanının sözünü kesmemek için.

"Ne gibi?" Konuşmak için ağzını açıyor ama o fırsat bulamadan ben devam ediyorum. "Gerçekten büyüleyici bir kadın olduğun gibi mi? Biz ölümlülerin arasında bir tanrıça? Hayatımın aşkı?"

İlk iki noktadaki gülümsemem ve yüzümün kızarması, son noktadaki şaşkınlık duvarının ardında kayboluyor. "Az önce ne dedin sen?"

"Seni seviyorum, Hana. Seni gördüğüm ilk saniyeden beri bunu biliyorum-"

Hana etrafta kimin olduğunu umursamadan, öpmek için kendini bana atıyor. Elleri yanaklarıma yapışıyor ve sıkıca tutuyor, ağzından ayrılmama izin vermiyor. Bırakacağımdan değil. Ya da yapabilirdim, bu konuda.

"Ben de seni seviyorum," diye fısıldıyor. Ya bu sözleri ilk kez ailemin önünde duyduğu ve söylediği için utanıyor ya da sesini daha fazla yükseltmeyecek kadar kendinden geçmiş durumda.

Masaya döndüğümüzde Victor ellerini birleştirerek alkışlıyor. Diğerleri de geleceğimizi alkışlayarak ona katılıyor.

GENİŞLETİLMİŞ EPILOG

HANA

Dokuz Ay Sonra

"W O burada mı?" Vance'in sesi dışarıdaki koridordan gürlüyor. Sesi paniklemiş gibiydi ve onu suçlayabileceğimi sanmıyorum. Hastanelerin insanları bu duruma sokmak gibi bir huyu var. "Karım nerede?"

"Bay Valentine, lütfen." Ardından doktorumun sakin sesi geliyor. Ameliyat sırasında bir kez bile bu sakin ses tonundan başka bir şey duymadım ve eminim ki ameliyatı aklımı yitirmeden atlatmamın nedeni de bu ses tonuydu. "Sessiz kalmanızı tavsiye ederim. Başkaları da var-"

"Diğerleri mi?" Doktor sesini alçaltması için ısrar edecek kadar nazik olmasaydı, eminim Vance kelimeyi bağırarak söyleyecekti.

"Evet, diğerleri. Hepsi dinlen-" "Hana nerede?"

Vance yine sözünü kesti. "O burada ve senin için

bir sürprizi var."

"Bunu neden en başta söylemedin?" Kapı açıldığında onu daha net duyuyorum.

"Çünkü sıcak ," şaka yapar doktor. "Ve ben istemedim-"

"Beni affedin doktor." Bir kesinti daha. Doktorun her konuşmaya çalıştığında sözünün kesilmesi karşısında nasıl olup da aklını kaybetmediği hayret verici. "Kendimi iyi hissetmiyorum-"

Vance içeri adım ve görünüşe göre bu sefer kendini kesmiştir. Oğlunu göğsüne bastırmış karısına bakarken onu kim suçlayabilir ki?

"Bu benim oğlum mu?" Vance soruyor, ama bu soru ikimizden çok kendisine sorulmuş gibi görünüyor. "İşte benim oğlum!" Bu kez sözleri yeni bulduğu babalık gururunun yoğunluğuyla çıkıyor.

Vance hastane yatağına doğru koşuyor ve yanımda dizlerinin üzerine çöküyor. Onunla ilgili her şey çok aceleye gelmişti ama kollarımda yatan oğluma uzandığında eli temkinli bir şekilde ona doğru hareket ediyordu.

"Evet, öyle," diye fısıldarken buluyorum kendimi. "Ailemizin en yeni üyesi."

"Gururum ve neşem," diye inliyor Vance, dudaklarını oğlumuzun başına yaklaştırp tepesine nazik bir öpücük konduruyor.

Geri çekildiğinde, gözleri dökülmemiş yaşlarla parlıyor. Bir elini boynumun altından geçirirken diğer elini karnımın üzerinden uzatarak beni ve çocuğumuzu kucaklıyor.

"Seni çok seviyorum, biliyor musun?" diyor gözyaşlarını tutamayarak.

"Seviyorum." Onu yanağından öpüyorum, yüzümdeki geniş gülümsemeyi engelleyemiyorum. "Ve seni seviyorum. Çok, çok fazla."

Güneşten ve yıldızlardan daha fazla.

Erkeğim, kocam, sevgilim.

Son

Okuduğunuz için teşekkürler!

Posta listeme kaydolarak zaman zaman ücretsiz kitaplar alabileceğinizi biliyor muydunuz? Yeni çıkan kitaplardan ilk siz haberdar olmak ve bir sonraki ücretsiz kitabı hazır olduğunda almak için aşağıdaki bağlantıya tıklayarak kaydolun...

www.subscribepage.com/lenalittle

AYRICA LENA LITTLE TARAFINDAN

[Ona Sahip Çıkın](#)

Evet Baba Serisi

Kitap 1: [Komşu Baba](#) Kitap 2:

[Patron Baba](#)

Kitap 3: [Babamın Borcunu](#)

[Ödüyorum](#) Kitap 4: [Babamın](#)

[Babamın İtalyan Arkadaşı](#)

[Cadılar Bayramı](#) Kitap 5: Kitap

6: [Rus Öğretmen](#)

Kitap 7: [Babasının Hizmetçisi](#)

Kitap 8: [Sahiplenici Baba](#) Kitap

9: [Koruyucu Baba](#) [Sevgili](#)

[Babacığım](#) Kitap 10: [Babasının](#)

[Kaderi](#) Kitap 11:

Kitap 12: [Rus Doktor Baba](#) Kitap

13: [Babanın Noel'i](#) Kitap 14:

[İtalyan Mafya Avcısı](#) Kitap 15:

[Babanın Arkadaşı](#)

Kitap 16: [Saplantılı Polis](#) Kitap

17: [Borç Tahsildarı](#) Kitap 18:

[Onun Tetikçisi](#)

Kitap 19: [Kalecinin Kızı](#) Kitap

20: [Tetikçinin Hedefi](#) Kitap

21: [Babanın Sırrı](#) Kitap 22:

[Üvey Kardeş Baba](#) Kitap 23:

[Bir Günlüğüne Baba](#)

Kitap 24: [Üvey Kardeş Babanın Noel Arifesi](#) Kitap

25: [Koruyucu Baba](#)

Kitap 26: Toskana [Terörü](#) Kitap

27: [İrlandalı Kardeşim Üvey Üvey](#)

[Kardeş İtfaiyeci](#) Kitap 28:

[Sevgililer Günü Babası](#) Kitap 29:

Kitap 30: Babamın Borcunu Ödemek

Kitap 31: CEO'ya Mesaj Kitap 32:

Babamı Savunmak

Kitap 33: Paskalya Babaşı

Baba Kitap 34: Dedektif

Kitap 35: Dekan Baba

Kitap 36: İtalyan Üvey Kardeşim

Kitap 37: Motorcu Baba

Kitap 38: İrlandalı Ev Arkadaşım

Rus Koruyucum Kitap 39: Kitap

40: Mafya Babam

Kitap 41: Bodyguard Baba Kitap

42: Rus Ev Arkadaşım Kitap 43:

İtalyan Profesör

Kitap 44: Mafya Babası

Kitap 45: Babamın Borç Tahsildarına

Ödeme Yapmak Kitap 46: Şerif Baba

Kitap 47: Olimpiyat Saplantısı

Kitap 48: Rus Baba Babanın

Hizmetçisi Babası Kitap 49:

Kitap 50: Donanma

Sahiplenici Bir Adam Serisi

Kitap 1: Kıskanç

Kitap 2: Sahiplenici

Kitap 3: Stalker

Kitap 4: Disiplin

Kitap 5: Saplantı

Kitap 6: Kontrol Kitap

7: Motosikletli Adam Kitap

8: Sahiplenici Köpek . . .

Yavrusu

Kitap 9: Sahiplenici Tamirci

Kitap 10: Avukat

Kitap 11: İtalyan Mafyası İçin Dadı Kitap

12: İtalyan

Kitap 13: Belfast Kasabı

Kitap 14: Bağımlılık
Kitap 15: Psikopat Profesör
Kitap 16: Müdür Saplantısı
Kitap 17: Sapık Polis _
Saplantılı Kitap 18: Sürahi
Kitap 19: Saplantılı Cerrah
Kitap 20: Saplantılı Veteriner
Kitap 21: Psikopat Kamyoncu
Kitap 22: Sahiplenici Yayıncı
Kitap 23: Doktorun Emirleri
Kitap 24: Ev Sahibinin Saplantısı
Kitap 25: Saplantılı Yunan Şef
Kitap 26: Psikopat Terapist Kitap
27: Patrona Mesaj
Kitap 28: İtalyan Oda Arkadaşım
29: Saplantılı Sapık Üvey Kardeş
Saplantılı CEO Kitap 30: Kitap
31: Doktor Kitap 32: Patronun
Saplantısı Kitap 33: Ateşli CEO
Kitap 34: Kardeşimin Saplantılı Arkadaşı
Kitap 35: Saplantılı Patronun Noel'i Kitap
36: Ateşli İtfaiyeci
Kitap 37: Üvey Kardeşin Saplantısı

Babanın En İyi Arkadaşı

Kitap 1: Babamın Polis Arkadaşı Kitap
2: Babamın Babamın Demirci
Arkadaşıİtalyan Mafya Arkadaşı Kitap
3:
Kitap 4: Babamın En İyi Arkadaşıyla Şükran Günü
Kitap 5: Babamın Doktor Arkadaşı
Kitap 6: Babamın En İyi Arkadaşıyla Noel Arifesi
Kitap 7: Babamın Kıskaç Arkadaşı
Kitap 8: Babamın Rus Arkadaşı
Kitap 9: Babamın Deniz
Komandosusu Arkadaşı Kitap 10:
Babamın Polis Arkadaşı

Kitap 11: Babamın Eski En İyi Arkadaşıyla Cadılar Bayramı Kitap 12: Babamın En İyi Arkadaşı İçin

Bebek

Kitap 13: Babamın Mafya Sırrı

Kitap 14: Babamın Babamın Polis ArkadaşıSaplantılı Arkadaşı Kitap

15:

Kitap 16: Babamın Avukatı En İyi Arkadaşım

Onun Kötü Çocuğu

Kitap 1: Zıt Kutuplar Çeker

Kıskanç Sapık

Kitap 1: Kıskanç Polis

Kitap 2: Kıskanç

Dövüşçü

Kitap 3: Kıskanç İtfaiyeci 4:

Kıskanç Koruyucu Kitap 5:

Kıskanç Kıskanç Kıskanç

KıskançKıskanç

VahşiPatron Kitap 6: Avukat

Kitap 7: İtalyan Kitap 8: _

Dedektif Kitap 9:

Kitap 10: Kıskanç Seri Katil

Kitap 11: Kıskanç Kıskanç

KorumaÜvey Kardeş Kitap 12:

Talep Edildi

Kitap 1: Sahiplenilmiş

2: Onun Koruyucusu

Kitap 3: Koruyucu Polis _

Kitap 4: Güvenlik

Kitap 5: Koruyucu Sanatçı

Kitap 6: Ateşli Polis

Kitap 7: Sapığım Tarafından

Sahiplenildi Mahkum Kitap 8:

Tarafından Sahiplenildi Şeytan

Tarafından SahiplenildiKitap 9:

Kitap 10: Üvey Kardeşim Tarafından

Otostopçu Tarafından SahiplenildiKitap

11:

Onun Mafya Adamı

Kitap 1: Mafya İçin Bebek Kitap 2:
Babamın İtalyan Borcunu Ödemek

Bir MMF Ménage Romantizm

Kitap 1: Onun İki Doktoru

Erkek Arkadaşımın Babası

Kitap 1: Erkek Arkadaşımın Patron Babası
Erkek Doktor Erkek Kitap 2: Arkadaşımın
Babası Arkadaşımın Babası Arkadaşımın
Babası Erkek Arkadaşımın Koca Babası Kitap
3: Milyarder Erkek Kitap 4: Tetikçi Kitap 5:
Kitap 6: Erkek Arkadaşımın Huysuz Babası
Erkek Profesör Erkek 7: Arkadaşımın Boksör
Babası Mafya Kitap 8: Arkadaşımın
Arkadaşımın Koruyucu Babası Babası Erkek
Babası Erkek İtfaiyeci Babası Erkek Kitap 9:
Kitap 10: Arkadaşımın Arkadaşımın
Arkadaşımın Sahiplenici Babası Kitap 11:
Kitap 12:

Conklin İlçesi Babaları

Kitap 1: Ödül Avcısının Saplantısı
Kitap 2: Sahiplenici Çiftlik Sahibi
Kitap 3: Kardeşimin Çilingir Arkadaşı Kitap
4: Sahiplenici Rahip

Buharlı Şortlar

Kitap 1: Saplantılı Üvey Kardeş
Kitap 2: Kütüphaneci Kitap
3: Tamirci Kitap 4: Sınıf
Arkadaşı Arkadaşı Kitap 5:
Ev
Kitap 6: Yan Komşu Kitap 7: Sapık
Kitap 8: En İyi Arkadaş
Kitap 9: Arabulucu Kitap
10: Yedek Kitap 11:
Suikastçı

Kitap 12: Yabancı Kitap

13: Canavar Kitap 14:

Rahip Kitap 15: Eski

Mahkum Kitap 16:

Misafir

Oyun Başlıyor

Kitap 1: Koruyucu Oyuncu

Kitap 2: Sahiplenici

Oyuncu Kitap 3: Tutkulu

Oyuncu

Yasak Fanteziler (Pippa Little ile) Kitap 1:

Benim Pis Üvey Kardeşim Kitap 2:

Onun Pis Koruması

Kitap 3: En İyi Pis Babası

Arkadaşının Eski Nişanlısının Kardeşi

Kitap 4: Pis Pis Öğretmeni Kitap 5:

Kitap 6: Onun Onun Pis

Profesörü Pis Koçu Kitap 7:

Kötü Adamlar

Kitap 1: Gangstere Eski Mahkum

Sahiplenilen Satılan Kitap 2:

Tarafından Don Tarafından

Alınan Kitap 3:

Bakireler ve Kötüler

Kitap 1: Detroit Şeytanı

Alcatraz'daki Alfa Kitap 2:

Kitap 3: Ölüm Tanrısı

Kaosun Kralları

Kitap 1: Dante

Kitap 2: Romeo

Kitap 3: Salvatore

Femme Fatale

Kitap 1: Seksi Katil

Kitap 2: Seksi Bodyguard

Kitap 3: Seksi Suikastçı

Sevgililer Günü Projesi

Kitap 1: Kıskanç Sevgilisi Kitap 2:

Sahiplenici Sevgilisi Kitap 3:

Babacan Sevgilisi

Babasının Kızı

Kitap 1: Motorcu Babasının Kızı

Kitap 2: Sapık Babasının

Milyarder Kızı Babasının Kızı

Babasının Kızı Patron Babasının

Kızı Kitap 3: Kitap 4: Savaşçı

Kitap 5:

İŞBİRLİKLERİ

Sweetheart Şelaleleri

1. Kitap: Yaralı Adamını Dağ Adamı Dağ

Ayartmak (Cassi Hart) 2. Kitap: (Lana Love)

3. Dağ Adamı Tarafından Sahiplenilen Kitap: (Lizzy

West) 4. Kitap: Şehvetin Peşinde (Ellie Lukas)

Kitap 5: Dağ Adamı Tarafından Kurtarılan (Lena Little)

6. Kitap: Kırık Dağ Adamı (Zoey Rose) 7. Kitap:

Dağ Adamım Huysuz Dağ Adamı Tarafından

Tutulan Dağ Adamı (Sadie King) 8. Kitap: (Shaw

Hart) 9. Kitap: İnatçı (Lilah Hart)

Kitap 10: Yasak Dağ Adamı Dağ Adamı Tarafından

Azarlanan (Cameron Hart) Kitap 11: (Jenna Rose) Kitap

12: Özgürleştirilmiş Dağ Adamı (Natasha Sterling) Eve

Bela Getirmek

Kitap 1: Çarpık Bir Noel (Cassi Hart)

Kitap 2: Eski Sevgilimin Babası Şehre Geliyor (Eve

London) Kitap 3: Yaramaz Sırrını Açmak (Chloe Maine)

Kitap 4: Tatiller ve Kelepçeler (Natasha Sterling) Kitap 5:

Tatil Ateşi Kate Tilney)

Kitap 6: Evden Uzaklara Gitmek (Ember Davis)

Kitap 7: Profesörle Karışık (Lizzy West) Kitap 8:

Büyük Nick Enerjisi (Mayra Statham)

Kitap 9: Bay Yanlışı Eve Getirmek (Emma Bray)

Kitap 10: Bir Noel Collin (Lena Little)

Kitap 11: Kötü Eve Getirmek ÇocuğuMotorcuyu Eve

(Jailaa West) Kitap 12: Noel İçin Kirli Sürüş (Fern

Fraser) Kitap 13: Getirmek Mahkûmla Noel (Winter

Travers) Kitap 14: (Raven Moon)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.